

[Transcript] Mørkeland / Særagsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Hej, Camilla. Hej, Kristine.

Og hej, Florence Maglien. Velkommen tilbage.

Hej. Hej. Vi er glade dig til at lave endnu et service mit med dig.

Du er lige udgivet en ny bog. Den hedder Unskabens Psychologi, profiler af seriemorder.

Og derfor har vi inviteret dig indenfor i mørket igen.

Vi skal tale om profilering og Unskab og seriemorder,

så det bliver i høj grad en fortsættelse af den spændende samtale, vi havde i vores første service mit med dig.

Ja, men lad os lige begynde med en lille introduktion.

Du uddannede psykolog fra Aarhus Universitet i 2004,

og har i mange år arbejdet med sårbar unge i det kommunale.

Du er specialist i psykoterapi og børnenevets psykologi.

Og nu er du forfatter for digshåller og hybridt brugt ekspert i alle mulige krimisammenhængen.

Og det er du jo fordi du er profileringsekspert og gærningsstedsanalytiker.

Du er uddannet fra Forensic Criminology Institute og Heritage University i USA.

Og så er du også ved at lægge sidste hånd på en Master of Science i Criminal Profiling.

I det første service mit vi lavede med dig, talte vi mest om alt det, der kender tegner og skaber en seriemorder,

og også om forbyggelse.

Det talte vi meget om, det her med at opdage børns mistrivelse, ikke?

Jo, det er rigtigt.

I dag skal vi tale om profilering og umenskab.

Vi har en masse spørgsmål ved dig, og vi skal også omkring en masse konkrete sager, tænker jeg.

Det skal vi, men lad os lige begynde et andet sted.

Vores samtale sidst sluttede med, at du fortalte, at du skulle tørre at springe ud i livet, som selvstændig med denne her store viden, du har om seriemorder og criminal profiling.

Vil du ikke lige begynde med at fortælle os, hvordan det er gået?

Og så også derudover måske lige genop friske, hvad det er, der gør, at du er så draget af, at analysere og forstå de mest mørke sind.

Mm, jo, det ville jeg helt bestemt.

Ja, men altså, det er faktisk gået rigtig, rigtig godt.

Jeg er helt vildt imponeret over, hvor mange der synes det her, det er spændende, ligesom jeg gør.

Altså da jeg startede med det her i 1997, så var jeg næsten den eneste i hvert fald i Danmark, der var interesseret i det her.

Og det var jo sådan set et eller andet set, så var det sådan lidt rart i forhold til en år, men min viden kan faktisk blive brugt,

fordi det er jo viden, jeg har haft i mange, mange år.

Altså selvfølgelig kommer der jo hele tiden nyt på.

Det kan man jo høre også i forhold til jeg hele tiden uddanner mig.

Ja, men du var lidt spændt på, er der nok at lave som selvstændig inde for det her, og det har der været?

Ja, det har der helt sikkert været.

Altså det, man er nødt til at sige, det er, at jeg er jo i gang med en Master of Science i criminal

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

profilering.

Og det er jo en kandidat uddannelse, så jeg har jo nok at lave.

Jeg har jo til live forelesninger uddannelsen af flore dag, så på den måde så er jeg med online.

Men det kræver rigtig meget at sige sådan en Master.

Og så ud over det, så har jeg jo så forelesninger, og jeg har deltager i både radioprogrammer og podcast og nogle forskellige ting.

Så jeg har rilet lidt at lave det, ikke fordi jeg ikke har noget at lave, men det der er det fede, det er, at jeg har, det er jo mig selv, der bestemmer det.

Så nogle gange så laver jeg simpelthen streget kalender, og når jeg siger, de næste 14 dage, der skal jeg ikke lave noget.

Og så var det jo ikke, da jeg arbejdede i kommunen, der var det jo hver eneste hverdag.

Så jeg kan bedre bestemme nu.

Og du synes stadig, det er interessant, og du er stadig optaget af det her mørke, der kan være i mennesker?

Ja, meget.

Og det er et rigtig godt spørgsmål. Hvorfor er det, jeg kan blive med og synes, det er interessant, hvor man kan sige, at har du ikke nok viden nu?

Og det er fordi, man kan blive med at dykke ned i det.

Og kun til at man kan blive med at dykke ned i det, det er, at der er mange kroge i det her.

Og jeg har sådan en fornemmelse af, at vi mangler noget.

Der er stadigvæk det missing link.

Og det er det, jeg leder efter, altså, at blive klogere på det, og finde ud af hele tiden, hvad er det så præcis, jeg mener, når jeg siger det her?

Hvad er det præcis, når man snakker om det her?

Og det er jo det, Hilsen gør.

Det er jo også derfor, jeg kan være sådan lidt irriterende og snakke med.

Når folk siger, ja, men det her, det er jo det samme som det her.

Nej, det er det faktisk ikke, fordi det har en anden betydning.

Og når du begynder at dykke ned i det, så giver det mening, men hvis man ser overfladen af det, så er det noget andet.

Så det er det med hele tiden at dykke ned og blive klogere og klogere og klogere.

Og så plejer jeg også at sige, at når der er noget, jeg ikke forstår, så går jeg to skridt frem, nærmer end et skridt tilbage, også selvom der er noget, jeg er bange for.

Hvordan har det ændret sig i forhold til, hvor din interesse tog sit udgangspunkt?

Jamen, det har jo ændret sig rigtig meget, fordi på det tidspunkt, hvis jeg jo ikke ret meget,

da vidste jeg jo kun det, jeg havde set i de her programmer her, hvor jeg tænkte, når man tænkte, det var helt vildt simple.

FBI-fajet.

Ja, ja, ja, og man kiggede ind på et gærningsted, og så kunne man ret præcis sige, man mellem 22 og 24 indenskruværet bor hjem ved sine morer, og hvad man nu allers skulle.

Sådan er det bare ikke. Det er faktisk lidt det samme som med psykologi, inden jeg begyndte at læse til psykolog, så havde jeg også en idé om,

at det var helt anderledes end hvordan det var i virkeligheden.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Altså, jeg tænker, at i starten, der kendte jeg jo til seriamorter og profiling på overfladen, og så begyndte jeg at dykke ned i teorierne, både om seriamorter, men også om profiling.

Og ud over det, så fik jeg også en viden fra seriamorterne.

Og så senere hen, så har jeg jo bygget ordene på, nu har jeg jo også taget uddannelsen, faktisk to uddannelser som criminal profiler.

Og i gang med en master of science, så jeg bliver ved med at bygge på nogen andre, hvad kan man sige, indgangsvinkler i forhold til profiling.

Profilingemetoden i dag er meget anderledes end den vej, 70'erne og 90'erne.

Men lad os starte ud med spørgsmålet.

Hvad er criminal profiling eller på dansk profilering? Altså, hvad kan det, og hvad er formålet med det?

Ja, det der er vigtigt at sige, det er, at criminal profiling, det er faktisk en del af nogen andre ting, man også skal gøre.

Men når man tager criminal profiling, så er det egentlig en analyse af, hvad er det, der er foregået på et gerningssted.

Altså, det man skal, når man kommer ud på et gerningssted, eller man ser billeder for et gerningssted, så skal man lave en historia.

Derfor bruger man også nogle andre ting, man bruger blandt andet, selvfølgelig optusionsrapporter, og hvis der er andre informationer fra politiet selvfølgelig, men ud fra det, så laver man en historia fra start til slut.

Så det, der er vigtigt at finde ud af på gerningsstedet, det er helt præcis, hvad har gerningsmanden gjort.

Altså, fra han faktisk ud fra, hvordan han er kommet ind, hvad er det første han har gjort, hvad er det næste han har gjort, har han spist, har han været i badet, har han, hvem har først slået hjælp, hvem har næst slået hjælp, hvordan har han slået dem i hjælp, og det kan man jo ikke nødvendigvis se ud af gerningsstedsbilleder, det er derfor man så også indhenter informationen fra optusionsrapporter.

Og udover det, hvis man for eksempel så har med en seremordere at gøre, så bruger man også linkanalyser, fordi man skal linke de forskellige gerningssteder til hinanden.

Men når man siger over at criminal profiling, så er det en analyse af adfæren, der er foregået på gerningsstedet.

Men hvad er formålet med det? Altså hvad kan det bruges til?

Ja, og det det kan bruges til, det er jo, og det er noget som folk ikke altid ved, det er, at en criminal profiler faktisk først kommer på i det man kalder en cold case,

altså en sag, hvor man lige så med ikke kan komme videre politiet, ved ikke hvem de har med at gøre, det kan være, de har 200 mistingende.

Og hvis det så er en seremordere, så er der jo altid en risiko for, at personen går ud og begår mor igen.

Så i de her sager, hvor politiet ligesom er gået fast eller ikke kan finde ud af, hvad er det, der skal ske her, så tilkælder de en criminal profiler.

Eller hvis det er sådan, det er en meget kompleks sag.

Altså fire morer på et sted ligesom Ejderhåsagen, hvor fire studerende var blevet slået hjælp på ret kort tid, ikke?

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Ja, brand Co-Burger.

Lige præcis.

Der bliver også kalten profiler på og laver en profil, så de kan ligesom ret hurtigt narrow det ned, for det er dem, man kan som profiler.

Man kan ikke sige, om det er hans jensen på søndergade nummer 20.

Overhovedet ikke, men man kan sige det her og det her og det her med så størst sentynlighed, så det er dem, vi skal kigge på først.

Det er noget med at forsøge at male et billede af, hvem det her menneske kan være, uden at vide det.

Ja, det er dem.

Ude fra dem stendighederne på gærningsstedet.

Ude fra de ting, de metoder man kan bruge, der skal man prøve at pejle sig ind på, så vigt muligt på hvilken type gærningsmand har man med at gøre her.

Har man med en person at gøre, der er risikoville.

Det vil være ret vigtigt for politiet.

Man farlighedsvurderer også.

Det er også en af de metoder, man skal bruge.

Man skal gå ind og sige, hvad er risikoven, så for at personen går ud og gør det igen ret hurtigt.

Eller her har vi med en person at gøre, der vil kunne holde den kørende noget længere før de gør det igen.

Og så er det vigtigt at sige, at en profil er altid dynamisk.

Den er åben og den bliver hele tiden ændret, så når politiet får nye oplysninger eller der kommer nye ting til frem i lyset.

Også er vi med i vigtomologi, for eksempel det er jo også ret vigtigt.

Vi skal vide alt om og for at også ud fra det, så siger man, med størrelsen syndighed, så har vi med sådan en person at gøre.

Og så er det det, man kan hjælpe politiet med at pejle hen.

Eller lad os nu sige, man siger, det er en mand, som er lidt kaotisk i det.

Og han ville formåde lidt, altså nu kommer han på, hvad man siger ikke.

Lad os nu sige noget, der er meget simpelthen.

Lad os sige, man siger, ja men personen bor i det her område her, så har politiet måske 200 misstængte.

Men de 100 af dem, de bor i det område, så kigger vi på dem først, så kommer der noget nyt information i profilen.

Og så siger man, man ved, at det er med størrelsen syndighed, så har vi med en person, som arbejder indenfor medicin, den medicinske verden.

Okay, så har vi 10, og så kan man blive ved og ved og ved, og så er det dem, de kigger på først.

Det betyder ikke, de andre er væk, men så begynder de at kigge på dem her først.

Og det vil sige, politiet kan hurtigt komme frem til, hvem er det, vi har som gærningsmand her.

Jeg synes, det er ret imponerende, hvor tæt på en profil kan komme, når man så endelig finder ud af, hvem gærningsmanden er.

Altså man kan fortælle noget om, at de formentlig har hudproblemer, eller talefejl, eller at de så og så gammelører og bor hos deres mor.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Måske skal vi gå i dybden med, hvad en profileringsexper konkret har af værktøjer i kassen, som kan tages i bro, når man står med en uopklagede sag.

Altså hvilke metoder og værktøjer konkret gør man bro af for at skabe denne her tit meget nøjagtige profil af gærningsmand.

Fordi der er jo ikke tale om clairvoyance, altså det er jo nogle konkrete fund på gærningsstedet og jupluktionsreporter af forskellige steder, som gør, at man formalede det her billede.

Ja, og der er jo rigtig ked af at skuffe jer, fordi der er jo skete en stor ændring, fordi hvis man går tilbage til måske 50-60'erne og 50'erne, der var for eksempel de profiler, som John Douglas lavede var jo meget præcise.

Det man gjorde dengang, det var man brugt statistik ret meget, det gør man også i dag, men man bruger det faktisk ikke så meget mere, som man gør dengang.

Og derfor kunne man for eksempel sige, når man kom, når man visste det her, men man ser måtte at gøre, så sagde man mand, fordi med 90% chance var det en mand.

Og så sagde man, han har en talefejl, fordi dengang, der var det ret mange sejmorter, der havde talefejl, eller huldproblemer, eller hvad det kunne være, noget fysisk.

Fordi de så sagde, der havde været noget fysisk, der havde været skævt hos dem. Det kan eventuelt være en talefejl. Det var for eksempel det, som John Douglas han sagde i forhold til Robert Hansen. Så dengang, der gik man ud fra statistik og få jo så havde han jo lige opklaget en sag, hvor der var netop en, der havde stammen.

Og på det tidspunkt, der var det sådan den klassiske sejmorter, men der skete rigtig meget siden hen.

Så der er få, der har talefejl. Man kan ikke bare sige det med sikkerhed, og man siger heller ikke sådan nogle ting i dag.

Du hører ikke en profil i dag, hvad de siger, mand 25, 25, introvert, håndværker. Det er ikke de ting, man siger i dag.

Hvad siger man i dag? Hvad der hedder du?

Det er meget forskelligt, fra hvilken sag det er, men det man siger, det er det, man kan aldrig være 100% sikker på noget.

Men det, man skriver i sin profil, det er man så sikker på, som er hurtigt muligt.

Fordi er man 90% sikker, det lyder meget, men det er 10%, det er mange situationer, hvor det ikke er sådan.

Og det, det viser sig, når man går tilbage i historien, de steder, hvor man har gået rigtig galt i byen, det er hvor profilen den har passet rigtig dårligt, og så er der nogen, der sluppede væk.

Så hvad ville man, hvordan kunne en profil lydde i dag? Hvad ville være nogle ting, man ville skrive ned?

Ja, men for eksempel, hvis der er sæd på gærningstedet, så kan man sige det er en mand.

Hvis man kan for eksempel se, at personen er kommet til det her sted på cykel, så kan man sige, at han bor tæt på.

Altså, det er sådan nogle ting, eller måske har han taget motorvejne, eller hvad ved jeg?

Altså, det er sådan noget mere, igen at kigge på, hvordan er personen kommet ind.

Har der været for eksempel fire offer, og den her person har virkelig kunne kæmpe med de her personer og holde dem fast?

Så har vi jo med en stærk person at gøre, det kan man jo godt sige.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Eller hvis det for eksempel er gået galt for gerningsmanden på stedet, altså han har haft svært ved at styre og holde sit offer nede, for eksempel.

Hvis der er mange afværelser, så er man jo nødt til at sige ham på en eller anden måde, så har den her gerningsmand ikke kunne overmande den her person.

Det har i hvert fald taget længere tid, han har ikke været så sikker, det vil sige, han måske er han lidt usikker, måske det er hans første gang.

Eller også er han ung, så siger man, at enten er han det, eller så er han det.

Det kan man godt sige, det er igen det her med, at man har en åben profil, men det skal være meget sikker for, at man kan sige det.

Og det er også derfor, for eksempel det her med, at en gang der troede man jo ikke kvinder kunne overmande en mand, men det kan kvinder altså godt.

Man har faktisk lavet forsøg, for eksempel så har man ikke troet en kvinde kunne slæbe et lige inden fra et hus og så op i en lastbil,

og så kører jeg stedet med det her lige her og så dumt i et sted, så har man faktisk lavet undersøg, så man får forsøg på at gøre det her.

Det kan kvinder altså, nogle kvinder jo ikke alle, der kan det, men der er også nogle mænd, der ikke kan det.

Så det kræver en vis form for fysik, ikke? Så der er noget omkring, hvad er det helt præcis, der er sket os og de her situationer her, kan man for eksempel være sikker?

Men så kan man jo også høre, at de kan ikke stå alene vel, fordi der er jo også selv der, hvor man tænker, at der kan man være ret sikker.

Der er jo også en usikkerhed, fordi selvom der er sed til stedet på et gæringssted, så kan vi jo egentlig kun sige, at der har været en mand til stedet.

Vi kan jo ikke nødvendigvis sige, når det er gæringsmands sed, som der har været. Det kommer jo an på forholdene, kan man sige, ikke?

Det kommer nemlig meget an på, hvor er det seden er.

Lige for eksempel, at det blev en maltrektærende, og så der sidder udenpå, så giver det jo sig selv, så er de selvfølgelig værd, og hvis de ligger på guld eller på sengen, det tager man så ikke af.

Det er gammel sed. Det er jo det, der er med at se, hvor er det, så det her sed er hende, for eksempel, hvis det er det, der er.

Så det er jo rigtig vigtigt. Det kan også være hår, altså det kan være hår også, eller skæg, for eksempel.

Ja, men så kan man jo høre allerede nu, at der ikke er nogen af de her værktøjer, som kan stå alene. Lige præcis.

Men det er jo alle sammen, kan man sige, også enkelt værktøjer, som jeg tænker, du har skolæret, som du har fået med, som en del af din uddannelse,

så kan man nørde lidt omkring dem, enkelvis, og sige, at hvis vi for eksempel snakker om en gæringsstedsanalyse,

hvad er det så helt præcis, man kigger på, når man som profiler kommer ind af døren, eller nu siger jeg, at jeg kommer ind af døren,

men du fortæller mig jo faktisk, at man sidder og kigger på billeder og videoer.

Ja, inden så kigger man på billeder, og så ser man det, der hedder en walkthrough, og det er faktisk rigtig interessant.

[Transcript] Mørkeland / Særagsnr.: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Det er hvor politiet kommer ud, altså de får vidt, der er sket noget, og så har politiet kamera på, og så laver de det, der hedder en walkthrough, hvor de helt ud fra viser billeder og viser alt, altså, og jeg mener alt, jeg har jo set mange af de der walkthrough, du ser alt, og så indtil du kommer hen til gerningsstedet, og hvordan er det op for at ligge, så der får du fuldstændig friske billeder, og det er det, jeg har skrivet i min bog.

Profiler, de bliver ikke sendt ud, når der er sket en forbrydelse, det er slet ikke det, de skal, fordi det er ikke meningen, man skal sidde der, man skal lave nogle analyser i et andet sted. I kommer jo til den i billedet, når det er en uopklad sag, altså politiet rent ind i en blindgøde, så det kan jo også være mange år senere.

Jo, rigtig tit, så er det jo gammel sag, som er gået kollegaer, og der er ikke nogen, der ved, hvordan man skal, altså hvad skal man gøre her?

Vi har måske en masse mistægning, men vi ved ikke, hvem vi skal kigge på mere, og det fordyrer dig at få langsomt lidt, hvis der er, at man har 200 mistægning, det har man jo altså nogle gange,

men gerningsstedsanalyse, det er jo det her med at analysere på selve gerningsstedet, hvad er det helt præcist, der er sket.

Og det er for eksempel sådan noget, hvis jeg skal give et eksempel, når man kommer ud på et gerningssted eller når man kigger på et gerningssted,

lad os nu sige, at her, der tænker politiet, fordi det jo tit politiet kommer med noget, man vil helst ikke vide, hvad politiet, altså hvem er det, de tænker, der er gerningsmanden, men for eksempel, så kan de sige, jamen her, vi har et røveri her, det ligner i hvert fald et røveri, så skal vi også fundere, jamen er det så et røveri, så kigger vi på, hvad er det personen har gjort, altså man analyserer simpelthen hele gerningsstedet,

hvad der er taget, hvad der er for eksempel væltet, hvad har de stjålet, hvad har de ikke stjålet, alle de her ting her giver jo en information, og nogle gange kommer man faktisk frem til, jamen det her er ikke et røveri,

det her er et staving, det er en person, der vil gerne have, det skal lide et røveri,

og da man måske er man helt udenfor døren, nu siger du, når de laver sådan en gennemgang, så starter de videokameraet inden de går ind i huset,

altså så du faktisk med til at kigge på, at døren brødte op, at den ikke brødte op, altså simpelthen på alt, hele gang igennem huset,

det er utroligt vigtigt, om man har kommet igennem dit vindue, eller personen har lukket sin gerningsmand ind,

måske han har siddet og drikket kaffe med personen, det siger jo noget om, hvad det er for en type gerningsmand,

skal vi kigge hos én som person, måske har haft en eller anden form for relation til det bør ikke være en tæt relation,

men hvis man har putt nogen på kaffe for eksempel, så det siger jo noget, har man smadret dit vindue, det siger jo også noget om gerningsmanden,

så det er fuldstændig rigtigt.

Og tit, så har politiet jo kigget på alle de her ting, at de har efterforsket sagen, de så ikke kommet

[Transcript] Mørkeland / Særagsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

nogen vejne,

og nu er en profiler kommet ind i billedet, kan du komme med et eksempel på, hvad en profiler vil kunne se eller finde ved en gerningsstedsanalyse, som politiet ikke havde opfattet?

Ja, men et godt eksempel, det er Dennis Rater, som jeg har i min bog, med den her familie, hvor politiet, de faktisk tror,

at det er et narko opgør eller det er maafian, fordi det er fire mennesker, der blev en slød ihjel, og de ser bare fire igorsøgne, de ser fire mennesker, der er slød ihjel, men de er ikke gået ind og analyseret på gerningssted,

hvad er det helt præcist, der er sket?

Og hvem er målpersonen i det her? Hvem er det, som gerningsmanden har ønsket at have tid, brug tid på,

og egentlig er den person, som gerningsmanden gerne vil bruge sin tid på, altså, som er måltarketet, hedder det på engelsk målet for gerningsmanden?

Og der er det vigtigere at se, fordi det er afgørende for, hvad det er for en type person, man har med at gøre,

hvis det for eksempel var et narko opgør, og hele familien bare var slået hjælp, fordi det var en hevnagt,

så ville det se anderledes ud, men for politiet, der ikke analyserer på gerningssted, men måske bare går ind og tager fodrækker,

eller fingeraftryk, eller spor efter, hvis der er bløde eller hvad det nu kan være, så får de ikke set, at historien her er noget helt andet,

end et narko opgør. Der er også eksempel på en gerningsmand, der er gået ind i en forsøgersalon, og så har personen skudt fire mennesker.

Og så har politiet læst det, som at den, der var målet, var den, der var tættet på døren, men de miser faktisk, at gerningsmanden er kommet ind i et andet sted,

og det er en anden, der faktisk er målet, og da de så begynder, og da de så får at vide, om det er altså den her person,

som man skal kigge på, og undersøge nærmere, og lave victimologi på den her person her, så finder de ud af, at den her person faktisk skyldte nogle penge til en,

og så viste det sig, at det var en havnagt, men det fik politiet ikke fat i i første omgang, men når der så kom en ud fra og sagde,

Hvorfor skal I altså kigge på den her person, og finde ud af, hvad det er for nogle personer, der måske har, hvad det er for nogle personer,

de måske har en eller anden konflikt med, og så derfor kunne de så faktisk finde ud af, hvem morteren var.

Så det er ofte noget med at se på, om politiet har analyseret situationen korrekt, kunne der være en helt anden årsag til, at det her mennesker eller de her mennesker lå døde?

Ja, altså man går ikke ind og undersøger, hvad er det politiet, hvad deres hypotese er, det er nemlig lige præcis det man ikke gør,

man vil faktisk heller ikke vide, hvem er de mistænker, det vil man ikke vide noget om, så man gør det, man går ind med sine redskaber og kigger på,

hvad er det for en type person, og hvad er det, hvem er det mål personen er, og så ud fra det, så

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

giver man politiet en profil, og så kan politiet netop sige, okay, så er det jo ikke her, vi skal kigge, vi skal jo ikke kigge i forhold til hendes mand og måske kærester eller hvad det kan være, men vi skal kigge herover i stedet for. Så det hjælper politiet til at blive skarperere på og gøre deres arbejde, fordi alle morer der sker, det er jo politiet der skal opklare det, det er jo ikke en profiler der skal opklare det. Profileren vil ikke influeres af, hvad den tidligere efterforskning måske har vist, altså i det her blank lavet og startforraget.

Det er nemlig lige præcist det, fordi så går vi ind med vores redskaber og kigger på, hvordan er det så, at vi analyserer stedet, og så giver vi det til politiet, og så er det politiet arbejde, der kigger på at sige, okay, det giver rigtig gode mening, og når man undersøger, hvor meget profiling har hjulpet politiet, så er der rigtig mange, der siger, ja, men de har faktisk jo aldrig skarper på, eller de har også, ja, men nu er vi sikker på den vej, vi skal gå, så kan de faktisk gå ind til retten og sige, vi vil gerne bære med rensekendelse, kan vi få det på baggrund af den her profil, det kan faktisk lade sig gøre i USA, og så får de det, og så lige pludselig så har de faktisk deres gærningsmand.

Så der er et sted at begynde i hvert fald med en gærningstedsanalyser, det er alt det fysiske, som du kan få øje på, der er foregået på det her sted.

Og så hører jeg dig forklare, at det ligesom så begynder det så at dreje sig om at finde ud af, hvem var opfordret, og det er jo så det, du kalder vigtimologi, og hvad analyserer man så på med det værktøj?

Og det er nemlig rigtig interessant, det er lærerne om opfordret, og der skal man vide alt, og jeg mener alt, det er hvad tøjstil de har på, det er hvem deres veninder vinder, det er kærester, har de været utro, tager de stoffer, hvor arbejder de hen, har de fritidsarbejde, har de huden, har de kat, alt omkring opfordret.

Hvor er der svært, hvor kaplager de aldrig nogen sin at gå ud, eller er de ude, er de tit ud at handle, hvor handler de hen, når de er ude af alt?

Og det der godt kan være svært, nogen gange, for eksempel voldsæksteropfer, fordi det er det politiet gør, når de spørger dem ret indgående, jamen hvad har du på at tøj, hvordan, og så kan de sætte, nu begynder jeg at få det dårligt, fordi nu er det spørgsmålet om, har jeg nu gjort noget forkert, hvis jeg har haft en kort nederdel på, men det handler det ikke om, det handler om at prøve at finde ud af, hvad er det for en type gærningsmand, man har med at gøre, fordi der er faktisk nogle af de her mortar, de har en bestemt type, de gerne vil slå ihjel, for eksempel sådan en som BTK, han vil gerne have almindelige husmøder, som var der hjemme, han kigge ikke efter prostituerede, det gjorde det selvfølgelig sværere for ham, fordi de er sværere at slå ihjel, end det er at slå en prostituerede ihjel, som det svær nogle gange, ingen gange saunes, fordi nogle gange så de vækker over længere tid, eller de plejer at tage med mænd i en bil, det er jo det, de gør rigtig tid, i hvert fald i USA.

Og det er fordi alt handler om gærningsmanden, og det er det, der er vigtigt at sige, så når man er oviktumulurgi, så handler det ikke om offert, men man er nødt til at vide, hvad det er for et offer, for at finde ud af, hvad er det for en type

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

menneske, man skal have færdig.

Og det er der, man nogle gange godt kan misforstå det, fordi den her interesse for offeret kan virke, som om, at når den så sætter man også spørgsmålsøjnen ved, hvad det er hendes egen skyld, og hvis nu hun har gjort sådan,

men virkeligheden er, det kan man aldrig nogen siden sige, og det irriterer mig faktisk, når nogen siger, at man for eksempel ved en voldsæk,

jamen du skal da bare lægtes ned, fordi, og så lad ham gøre det, fordi så slipper du for at blive slødt ihjel, you never know, du aner det ikke,

fordi alt med seriamorter handler om dem selv, det starter hos dem selv, og det slutter hos dem selv, og alt hvad der foregår, det kommer fra dem.

Så det her med, at du kan ændre noget, det har vist sig historien, at det, der er nogen, der har kun, men det er meget specielt, og det er helt unikt fra den ene person til den ene.

Og der er både eksempel på, at de hjælper ikke at kæmpe, men også at de hjælper, så derfor kan man jo indådt sige, om det aner det overhovedet ikke,

altså man ved simpelthen ikke, hvad man har med at gøre, fordi det handler om den ene.

Nogle kan faktisk have det sådan, der har været en del seriamorter, at de har faktisk sagt, ja, men de har prøvet at, for eksempel, få nogen med ind i bilen,

og hvis det var sådan, at de sagde, om okay, jeg går bare med, fordi nu kan du bare gøre hvad du vil, det var det, der gjorde de slå dem hjælp, og omvendt.

Så denne her om hyggelige analyser af offeret handler om at kunne finde nogle mønstre hos gærningsmanden.

Præcis, lige præcis, og det er lige præcis de, der mønstrer, fordi så er det nemlig også linkende lyser, og også en del af det,

og det er det her med at linke to forskellige gærningssteder sammen eller offerer sammen, og så siger man, hvad er linket mellem den her og den her person.

Det kan faktisk være ret afgørende. Nogle gange er linket, at de alle sammen har været i det samme indkøbscenter.

Okay, godt så. Så kan vi begynde at sige, om så kommer han jo der på en eller anden måde, ikke?

Så det er det her med helt specifikt at finde ud af, hvor er der samlingspunkt.

Nogle har det handlede om, at de alle sammen kom på den her café eller på det her danset sted.

Okay, så er han der jo. Så kommer han der. Så begynder vi at kigge på, hvem er her og vi er mistingende.

Hvis vi har nogen, der plejer at komme det sted der, så er det der, vi skal kigge. Hvis man ikke har det, så kan vi jo tage ud.

Det går man jo nogle gange i USA, så putter man jo nogen ud og ligesom er civile og er bare en del af barn eller danser der, hvor de skal danse.

Har jo inden åben. Hvem er der der her? Er der nogen, der holder meget øje med nogle forskellige unge kvinder eller hvad det nu kan være?

Kigger på den type, for eksempel hvis det er den samme type kvinde.

Jeg skulle sige, at de begge to har mørk langt hår, så begynder man at se, at der er nogen, der er meget interesseret i kvinder med mørk langt hår.

Det betyder ikke, det er nødvendigvis af modern, men det er det her med, alle de her små ting gør, at de kan komme tættere på.

[Transcript] Mørkeland / Særarnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskaens psykologi

Også inden midt imellem her, nu har vi snakket gærningstedsanalyser og vi har snakket victimologi, en lille smule linkanalyser.

Men der ligger jo også så, nu er du på gærningsteden, inden du finder hen til offeret, der ser du en masse andre ting også.

Altså hvordan slog han i hjælp? Er der nogen ritualer? Er der staging, har du nævnt lidt om før?

Altså der er en adfærdsanalyse, som også er en del af værktøjskassen. Kan du tage lidt om den?

Ja, men det er jo det her med igen, når man har lavet, hvis man har en serie af morer for eksempel, så kigger man på, om der foregår det samme igen og igen.

Fordi det er jo sådan, vi mennesker, vi er. Vi gentagerer de samme ting. Og ofte så er der noget, at det samme gærningsmanden gør.

Og det er jo det, man kigger på. Ja, for eksempel, et eksempel kan være, hver gang, at der er blevet en begået mor, så sætter personen så ned og drikker en kop kaffe.

Eller spiser noget. Eller at de poserer offert på en bestemt måde. Det kan være, der er også nogle, hvor de har skåret hoved af deres offer, og så sætter de hovedet sådan, at det er det første, dem, der kommer ind på stedet, ser altså et afhukket hoved.

Så det er sådan meget forskelligt, hvad folk gør. Men det kan også være bittesmå ting. Det kan være sådan noget, som at åbne en taske og kigge på et kørekort eller bare tage kørekortet. Og så er det det, de gør.

Det kan være bittesmå ting, sådan en, som biter i kage. Han drak faktisk et glas vand. Hvad skete det op og stille glaset tilbage, så der var ingen, der vidste, han havde drukket det her glas vand.

Og hvordan er adfagsanalysen interessant, når vi ikke taler om en seriemorter, men bare et enkelt uopklad drap? Altså hvad kan adfagsanalysen så bruges til?

Altså nu er det ikke så tit, at profieren kommer ud, hvis der kun er begået et enkelstødende mor.

Også fordi det er rigtig tit, så skal man jo finde morteren i sit eget område.

Men hvis det er et fjern drap, for eksempel, så er det stadigvæk det her med at se, hvad er det, der er sket fra start til slut. Hvad er det, gærningsmanden har gjort?

Har han for eksempel bare gået stokket ind i hjertet, to gange måske gået ud igen, så har man sådan et, hvad skal man sige, mere rent mor.

Hvis gærningsmanden har gået hen til den her person, stokket flere gange, måske de slået med hinanden, der har sket en voldsægt, det kan være, der har været torturering, det kan være, der har været alt muligt andet, der har foregået.

Det siger noget om graden af den her personens psykologi, altså hvordan er psykologien bagved. Og hvad er det så for en type, men det er altså mest i de her seriamorer, hvor profiler de kommer på.

Eller komplekse gærningstedere, altså for eksempel fire mor på én gang.

Så ved jeg dig, du har været lidt inde på det også, men jeg ved, der er et værktøjtekassen, som er geografisk profilering. Hvordan bruger man det?

Geografisk profilering, det er faktisk også en gammel metode. Det tror jeg alt er nyt, men det er det ikke. Det er også noget, man har brugt de mange år over.

Det er fordi, man ved, at gærningsmænd oftest begår mor eller voldsægter, tæt på sig selv. Og det gælder i højere grad voldsægtsforbrudder end mortarer.

Men det, man ved, det er, at der er nogle helt klare strategier om, at mortarer starter tættere på sig selv, så næste mor så er de lidt længere væk.

Og så når de finder ud af, at jeg bliver ikke opdagede, så bliver de mere sikker på sig selv og så tør

[Transcript] Mørkeland / Særarnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskaens psykologi

de faktisk godt tætter på sig selv.

Det, man bare nødt til at sige med seriamorter, det er altså, at der er finish of the new breed of serial killer.

Altså sådan en som Ishulki, som tager til en stat stjæler sit killerkid, en anden stat graver sit killerkid ned, en tredje stat kidenarber en person til den stat, hvor de har deres killerkid og slår ihjel.

Og det er der altså seriamorter, der også gør. Men som udgangspunkt, så er der noget omkring det her med for at begå et mor.

Så skal du være et sted, hvor du føler dig sikker. Det kan også være der, hvor du dumper lidt. Det skal også være et sted, du kender eller et sted, hvor du føler dig sikker.

Så man har lavet sådan nogle computerprogrammer, hvor man kan plotte de forskellige. Altså det har jeg jo siddet og gjort rigtig mange gange, hvor man så plotter gærningsstederne ind, og så plotter man alle de gærningssteder.

Og der er man først nødt til at bruge linkanalyser, man har først nødt til at linke dem, fordi altså går det i galt, hvis man ikke har linket den ordentligt sammen.

Når man så har gjort det, så plotter man dem ind, og så kan man lave det, der hedder en buffersone. Altså der, hvor man tænker, at gærningsmanden vil være.

Hvis man så har 3 eller 4 eller måske 10 misstængte, så kan man plotte dem ind i systemet også, og så kan man se, hvem er mest sandsynlig.

Det er jo ikke 100%, og det er det, der er ved alle metoder, men man kan jo så starte med at undersøge der, hvor man siger, det er mest sandsynligt, han bor og der.

Det man skal huske på, det er, at for eksempel, hvis du er i New York, det er jo en kæmpe, kæmpe stat, så kan det jo godt være, at man har en buffersone,

men der er en million, måske flere millioner i den her buffersone, og så giver det jo ikke mening.

Så det er meget nemmere at lave det her, for eksempel i en lille stad eller i en lille by.

Og jeg vil sige, det er sjældent, at man, jeg har ikke hørt om sager, det er sådan, hvad jeg har, jeg har spurgt alle dem, jeg har blevet nødt at vise.

Der er jeg faktisk i gang med lige præcis geografisk profilering, hvor vi skal til at lave geografisk profilering projekter, og det er essentielt rigtig interessant.

Men jeg har spurgt, kan I prøve nævne en sag, hvor man har opklagede det kun med geografisk profilering, og det findes simpelthen ikke?

Nej, fordi man increrer jo, og det er jo virkelig et godt værktøj, fordi man increrer området, hvor modernt sandsynligvis befinder sig, ikke?

Ja, man skal jo også vide noget mere om ham, for at så kunne finde ham blandt de mennesker, der er her i området.

Og på et tidspunkt, så troede man, at det virkede bedre, end man ved i dag, og så har man gået fuldstændig galt i byen,

fordi man så siger, at personen er på det her område, og så kigger man kun der, og så viser det sig efterfølgende, at det var slet ikke i det område, han var et helt andet område.

Og det var fordi på et tidspunkt, hvor man heller ikke helt klar på det her med, at det ikke er sikker, at det er et sted, de bor, det kan også være et sted, de arbejder,

det kan være et sted, hvor de har gået som børn, eller leget som barn, altså de har en eller anden relation til stedet, og det kan du indøvndigvis se på en person.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Nu kan du ikke se, når han har gået i skole der, eller han har haft legekamerater med der hende, men du ved, hvor personen for eksempel bor, men det er det her med følelsesmæssigt, så skal de have en eller anden sikkerhed, de skal føles så sikker, når de begår deres gerninger.

Nogen handler det også om, at deres forældre bor der, eller en kæreste har boet der, men de kender stedet og føler sig trykke, og det er fordi vi mennesker, vi gør de ting, hvis man er lidt usikker, så skal man helst være et sikker område, fordi så føles det mere sikker, end hvis man ikke kender stedet.

Og det her med for eksempel at begå en voldtæg, det kræver altså, at man ved, kommer der folk forbi, er der risiko for, at man bliver opdagede, er det sådan en sted, hvor der er roligt på det her, og det her tidspunkt, så det undersøger de jo ned til PDTesser, hvordan er området så.

Nu har profilerings ekspertten så arbejdet med alle de her ting, der er lavet, analyser, der er det ene og det andet, og de lagt sammen, og politiet har fundet gærningsmanden.

Hvad kan profileringer bruges til, efter at gærningsmanden er fanget?

Ja, og det er der, hvor det kommer faktisk også ind under en profilers arbejde i USA. Det er for eksempel sådan noget med at lave afhøringsstrategier.

Hvordan skal man afhøre den her person her? Det er meget, meget afgørende. Du har måske et vindue på en halv time, hvor du kan få personen til at tale.

Der kan det ikke nødt noget, at du prøver dig frem. Når vi prøver at lære i backup, good cop. Hvis den ikke går, så er vinduet lukket, og så har du ikke nogen mulighed.

Skulle du sætte en kvinde ind, så er der heller ikke nogen mulighed, hvis du ikke får det gjort rigtigt.

Det er her med at lave nogle strategier i forhold til, hvordan skal man afhøre den her person.

Og også rett strategier. Nogle gange er profilerne også brugte i retten. Det har været lidt kontroverselt, fordi man vil kun bruge folk i retten, som eksperter, hvor de kommer fra en videnskabelige uddannelse.

Nu er profileringer nok ved at være også mere videnskabelige. Det er ikke fuldstændig hardcore videnskab, men den bygger på videnskabelige teorier.

Så derfor i nogle enkelt situationer, så er man indkaldt profiler. Men det er ligesom om, at man kan sige ud over det, så er en profiler ude af billedet, når det er sådan, at de har lavet profilen, så giver de den til politiet.

Og så er det dem, der ligesom fører sig en. Der har været nogle enkelte situationer, hvor man også har brugt en profiler til at sige, at man det er med stor sandsynlighed, det er den her person.

Så derfor kan man bruge det i forhold til en rentsæningskendelse her.

Hvilke sager har gjort indtryk på dig, hvor profilering har været væsentlig i opklaringsarbejdet?

Altså jeg synes, det er rigtig svært, fordi nogle af dem, jeg synes er spændende, det er jo selvfølgelig de gamle, hvor de kan sige mand mellem 20 og 25, han stammer, det synes jeg, det er jo selvfølgelig dem, der er sådan, hvad skal man sige, lidt køjs, det er jo interessant på den måde.

Men der er masser af sager, hvor man kan pege politiet et sted hen, og hvor man kan sige, jamen her, der har vi altså med en person at gøre, som for eksempel ved noget omkring det her, for eksempel skriver jeg i min bog om Charles Orlbreit, The Eyeball Killer, hvor der er jo altså en historie af, at Charles Orlbreit har en interesse for øjne, og meget fiksede på øjne, og så dem han slår ihjel, er nu han jo så dømt for ét mor af de tre, men der var faktisk tre, hvor

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

øjnene var blevet skåret ud af offert.

Altså det er jo interessant, der går man ind og kigger på, at man kan vide, hvad det er for en tyve person.

Jeg tror, jeg har svært ved at sige én person.

Ja, der er for mange, som hen til at vælge.

Nu har du flere gange nævnt det her med, hvor stor er en udvikling, der er sket indenfor det her felt. Du beskriver i din bog, at der faktisk allerede er i forbindelse med sagen om Jack The Ripper, du har også lige nævnt ham, vi taler om ham i episode 186.

Han havde i London mellem 1888 og 1891, men at der allerede dengang blev gjort bro af profilering. Hvordan det?

Ja, men det var politiet, de kunne jo ikke finde ud af, hvem var det, der var morderne her.

Så de tog fat i Thomas Bond, som var rætsmediciner og gav ham de oplysninger, de havde, og han havde selvfølgelig også obtuserede nogle af de her offer her.

Og sagde til ham, hvad er det for en person, prøv at beskrive, hvilken personlige vedhed, vi har bag de her mor her.

Og det, han beskrev, det var jo det her med, at han minde, der var et seksuelt motiv bag, han så kvinde havde, han så raceri.

Og så så han, altså det her med, at han var jo sikker på, det var en mand, og der var, manden havde fysisk styrke, og han havde et køreligt overblik, han var risikovilig, og sådan nogle forskellige ting.

Og det er jo ligesom en profil, han fik tegnet af den her gærningsmand, det hjælpe jo ikke politiet til at fange gærningsmand, men det gjorde politiet klar på, hvad er det for en type, vi har med at gøre her.

Men altså helt intuitivt, uden at man havde nogle udviklet metoder eller noget videnskab, så helt intuitivt, så arbejdede man faktisk allerede dengang i 1888.

Det gjorde man også far, fordi altså prøv at høre her, det her med at analysere på folk, altså jeg ved ikke, om nogen af jer kan huske karakter og analyser, men det husker jeg altså med frygt nærmest, ikke?

Fordi der menede man, at man kunne se på folk ud fra deres kropsholdning, hvordan og hvad for nogle typer de var, så blev de beskrevet på en helt bestemt måde.

Jeg husker også noget med, hvis der ens hals gik lidt ud, så var man sådan en 90 person, som havde brug for rigtig meget næring, så var det en anden nal karakter, og hvis det var sådan lidt stram i det, og man havde anusmusklerne strammet godt op, så var man sådan en rigid person, så det var sådan nogle måder, man ligesom forsøgt at finde ud af, hvad er det for nogle typer mennesker, man har med at gøre.

Det der er vigtigt at sige, det er at for overlevelse, for at vi mennesker kan overleve, så skal vi vide, hvem vi står over for, står vi over for en, der vil slå os ihjel, eller en, der vil passe med os, eller en, der vil snyde os, eller hvad er det, vi står over for, og der er man nødt til at finde nogle parameter på, hvordan kan man så analysere sig frem til, om det er den ene eller den anden type.

Vi læser jo hele tiden mennesker i hverdagen.

Ja, ja, og man læser hammerne forkert, men det er jo sådan noget andet, men man læser hele tiden på at aflæse andre mennesker, og hvis man husker tilbage i tiden, så sagde man jo faktisk, at kriminelle havde en lav pande, og så havde de jo næsten sortet, renner under øjnen, og rundt om øjnen, så der var de her helt specifikke beskrivelser, og når man så ser billeder og kriminelle, så

[Transcript] Mørkeland / Særø: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

såede de jo næsten sådan ud.

Problemet var bare, der var masser, der ikke var kriminelle, det er også sådan noget, men vi billeder os selv ind, at vi kan det, og nogle ting kan vi jo godt, men det er jo også derfor, at man siger, at en profil er dynamisk, og hele tiden kan ændre sig, man må aldrig stå fast på, at det er sådan, og sådan det er.

Vi skal hele tiden være villige til at bevæge os, altså jeg samler det faktisk lidt, men når jeg lavede psykologisk undersøgelse, så undersøger man personen meget noget, med en masse forskellige beskrivelser, udefra på fra forældre og skole og alt muligt forskelligt, og så laver man nogle test, og så samler man det til en psykologisk undersøgelse, men den her undersøgelse er jo ikke et stembel, det kan ændre sig, det kan være personer i krise, mens man har lavet det, så indskriver man det, at det er et øjeblik spilet, fordi man faktisk ikke laver en IQ-test af folk, eller hvis man laver en IQ-test af folk, der er traumatiseret, så falder IQ'en, og det skal man så beskrive, ikke?

Altså det er det her med hele tiden at være villige til at ikke stå fast på det, man har set her og nu, men sige, okay, når jeg ved det her, så siger det sådan her i stedet for, eller det her ændrer fuldstændig min tanke om den her person.

Ja, men på enkelte er jo også, at profileringen altid har været en ting, det er bare blevet en formulerede metode nu.

Det er lige præcis det, der skete i 70'erne, det var det John Douglas og FBI gjorde med John Douglas, ikke i spidsen, men han havde været i hvert fald en del af det projekt, hvor vi netop. Og der kan man jo lige se mindhunder for at få et billede af, hvordan det foregik, det er en god sens. Ja, det er den bedste sidder, jeg elsker simpelthen siden her.

Men ja, det gjorde de dengang.

Det var nemlig det, de prøvede at gøre, de prøvede netop at lave en metode, hvor man bruger nogle helt faste ting, man kan gå ud fra.

Og der kalte man også, når man talte om seriamotter, så kalte man det organiseret seriamotter, uorganiseret seriamotter.

Og de organiserede seriamotter, det var psykopater, og de uorganiserede seriamotter, det var skitofrene eller psykotiske.

Grunden til, at man gjorde det, var, at det var meget mere kompliceret i virkeligheden, men det de fandt ud af, det var politiet har svært at være forstået, hvis det blev for meget psykologisærendt. Så man prøvede at prøve at gøre det enkelt.

Men i dag bruger man altså ikke så meget af de her parameter, fordi man ved, at de kan skifte fra det ene til det andet, og det synes, at de fleste seriamotter er jo ikke psykotiske.

Nej, det er jo det. Det er jo også det, der gør dem interessante.

Ja, og det er derfor, de kan blive ved med at skrive hjælp i så mange år.

Ja, og det er derfor, at vi kan blive ved med at stille spørgsmål til deres sind, altså, hvordan kan så voldsomt et mørke opstå i et mindre?

Ja, præcis.

Og så efter, at John Douglas og Hans Håll det kom på, så fandt man ud af, at den metode de brugte, de brugte nemlig statistik rigtig meget.

Altså, de gik ind og så på, de undersøgte 36 seriamotter, og så lavede de noget statistisk i forhånd til, hvem var det, så vi så i de her sære, og det var derfor, man kom frem til de forskellige ting.

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

80% sin synighed, så er det sådan en type her, og så er det dem, man brugte i sin profil.

Så har man jo fundet ud af, at samtidig med, at samfundet ændrer sig, så ændrer seriamotter så også.

Og så galt det ikke mere, man kan ikke på den måde bruge statistik, og det, vi siger i dag, det er utroligt vigtigt at bruge kagesbeskrivelse.

Utroligt vigtigt at kigge på den her konkrete sag, og ikke bare at sige, at det er en mand, fordi det er med 90% sikkerhed.

Ikke at sige, at han har, og nu ved man godt i dag, at i dag, der er det altså ikke nogen, der er lovner.

Det var det dengang, og det var det heller ikke, men det var det, man troede, at det var sådan nogle lovner.

Der var også det faktisk ret interessant, John Douglas fortæller, at i sin tid, der kørte seriamotter rundt i en bil.

Så det sagde han faktisk også i sin profil.

Men hvis I prøver at lægge mærke til, hvorfor nogle biler har seriamotter i dag, allermest?

Jeg får lyst til at sige, at vi er varmålige, eller varmålige.

God, ding, ding, ding, lige præcis, hvid, varmålige.

Hvorfor? Fordi det er en bil, som for det første mange har, men du kan gøre det, du vil gøre om bagbilen, hvis du skal have et menneske.

Plus, at du kan have dit killerkidter, du kan have dit offer der også, og du ses ikke på samme måde.

Så det vil jeg aldrig sige, hvorfor en bil, de kører i dag, men det sagde man dengang.

Så det har jo også ændret sig siden, der er rigtig meget, der er ændret sig.

Og det, man ved i dag, det er, det er vigtigt, at det hele tiden er dynamisk.

Ja, og at det er jo virkelig vigtigt for ikke at få tunnelsyen på, at nu vi er ud og lede efter en mand i 30'erne, der bor hos sin mor, og har en folkevogn, bobble og går mærkeligt.

Lige præcis.

Så eliminerer man jo rigtig mange andre, som det også kunne være, ikke?

Ja, og det er jo også derfor, for eksempel hvis man siger, at statistiske ses, så bruger seriamotter i lejligheder.

Mange bor i lejligheder, altså hvor mange har hvide varervogn, det er altså rigtig mange, der har firmaer, de har nærmest, det er nærmest det eneste, de har, ikke?

Så det er det her med, altså det er så bredt, som det kan være, men det er klart, at hvis du har et formål at køre rundt og få folk med dig, du skal have dem bundet,

og du skal bruge dem levende, hvis du ikke skal slå dem hjælpe med det samme, så er det jo nemmere at smide dem ombage i en varerbil, end at tage dem i en bitel for at være helt ærlig.

Men nu talte du også om det her med, at det skulle være trygt, fordi det er enormt usikkert og utrygt at gå ud og drikke dernede menneske, men der kan vel også være noget tryghed i, at man har sit sted med sig.

Ja, det er rigtigt. Altså statistisk ses, så er der også rigtig mange lasbilschuffører, der er seriamotter. Og der kan man sige, de kører jo sådan set rundt i deres hjem, så det er jo en stor tryghed, og det er jo også det, der gør, at man har faktisk en hypotese om, at der er rigtig mange, de er uoklade mor, som er lesbilschuffører.

Fordi det er så svært at længe dem til det, de har alle mulighed for at få vasket lige væk.

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Altså hvis der er spore, gør det så svært for politiet, som overhovedet er muligt, og så forsvinder de fra gerningsstedet igen.

Og hvis de har indtidigt med det område at gøre, og de slår både ihjel i den ene stat og den anden stat, så er det jo enormt svært at også længe offrene.

Det er nemt i det.

Og hvis de så samtidig også har lært, som profilerings eksperterne har lært, og metoden har udviklet sig, og hvis de så også bare følger lidt med, er der så eksempler på, at de simpelthen tilpasser sig alt efter, hvad de ved, at profilerings eksperterne nu sidder og holder øje med? De lærer rigtig meget, de sidder og følger med.

Ja, sådan en som Dennis Rater, som jeg kommunikerer, men nu, han har netop skrevet, at han sad på de her forskellige form, og det var jo tilbage i slutningen af 90'erne.

Og Brian K. Berger i den aktuelle sag, var kriminolog.

Ja, jeg er lige præcis.

Og jeg har spurgt faktisk Dennis Rater, men han sidder på det form, jeg sad på i 90'erne, der er slutningen af 50'erne, altså det mind-honder-bulletin-bord, John Douglas', hvad hedder det bordt.

Det sad han ikke på.

Det har du simpelthen lige spurgt, B.T.K.

Ja, jeg har selvfølgelig spurgt om det.

Brian torture, kill.

Og så svarer han, nej, det gjorde jeg ikke, men til gengæld, da du var ved at skrive dit speciale, der var jeg i gang med at dumme mig med politiet.

Det er det, jeg kalder hans søvduilleknytning.

Vi har jo ikke talet om Dennis Rater.

Nej, ikke nu.

B.T.K., jeg tænker, at han kommer med en dag til gengæld, du har nævnt ham kort, Danny Rowling, The Gainesville Ripper.

Han har vi talet om, han havde du med, Kristine, i episode 188.

Det er rigtigt, og han er jo virkelig et ekstremt eksempel på en mand, der sådan en udad til virker almindelig, ser harmløs ud.

Og så begik han altså nogle helt horrible drab, nu nævnte du lige tidligere det her med at skære et hoved af og placere det et sted.

Bare så det kunne vægge chok og gro for dem, der trådte ind på gændingsstedet.

Det var jo det han gjorde, ikke?

Hvad var det med ham?

Altså, ham vil jeg virkelig gerne tale om.

Og især fordi, vi sad jo og havde en længere at snakke om det her med, at hans modus var at vende sine offere om og stikke dem i ryggen til døde.

Når han nu var færdig med at gøre det, han ellers havde lyst til med dem, mens de var i live.

Og selvom han var så grutesk og grænseløs, hvorfor ville han så ikke kigge dem i øjnene?

Hvorfor venter han dem om?

Vil du kunne komme med et bud på det?

Ja, det kan jeg sagtens.

Det er fordi hans måleoffer var dem, han stakk i ryggen.

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Og grønse, han stakk dem i ryggen, det var fordi han skulle bruge foresiden.

Fordi han voldsukken.

Og han havde ikke lyst til at se på en masse blod eller ødelagt, jeg ved godt, at han sig selv kunne.

Der var nogle tidspunkter, der skar han bryst af, ikke?

Men dem, som der var hans måleoffer, de skulle være pæne for at se.

Fordi han skulle bruge dem, han ønsker ikke at se på de her ting.

Der er altså rigtig mange sædermutter, når de går et mål, så har de ikke nogen lyst til at se på, hvad de har gjort.

Det er ikke fordi de angør det, men det er ikke en del af fantasien at kigge på en masse blod.

Nej, og måske knivstikken også ville ødelægge det lade.

Altså fordi så gik han jo i gang med alt muligt andet med deres krop, ikke?

Ja, præcis.

Og der skulle så ikke være knivstik på foresiden der.

Ja, og dem, som ikke var hans måleoffer, de blev bare stukket.

Fulstændig mange gange, og nogle gange kæmpede han jo også med dem, og det skulle bare overstås hurtigt, så han kunne komme hen til sit måleoffer.

Men det er rigtigt, Danny Rowling er en trist sag på rigtig, rigtig mange måder.

Helt vildt, ja.

Der blev faktisk også lavet en profil af Hitler, før det blev en formulerede metode med profilering.

Ja, det er rigtigt.

Hvorfor gjorde man overhovedet det? Men altså hvad kunne man så sige om ham?

Det var jo i forhold til kriden. Altså hvad kunne man forvente? Hvad ville han gøre?

Hvad skulle man forberede sig på? Det er jo klart, at jo mere har forberedt, man kan være jo bedre af det.

Og der var en af de ting, som man forudsagede, det var, han ville begoge selvmord.

Ja.

Og det gjorde han jo.

Og det gjorde han.

Ved du, hvordan man vurderede det?

Hvad var det, der fortalte dem, at det var nok, der vi endte?

Altså jeg ved jo ikke, hvorfor de kom med frem til det, men hvis jeg skal sådan komme med et bud, så er det jo noget med hans personligheder.

Han var jo meget dedikeret til det, han ville gøre, og han var meget aggressiv, og han gav alt, hvad han havde.

Og der kan man sige, jamen for ham, der ville det simpelthen ikke, altså han ville næsten ikke kunne bære og blive fanget, og blive stille for en dumstuk.

En tabe.

Ja, jeg er tabe og skulle se det i øjnene. Så heller dø end at face the music for at sige det som der.

Han hide ikke til livet, som nogen mennesker gør.

Så for ham så var det mere vigtigt, det var sådan set det samme, som Isuel Kig gjorde, han begik også selvmord.

Han kunne heller ikke, han ønsket heller ikke, den del af hans liv og skulle være fænstet, det var ikke med i hans, så han heller dø.

[Transcript] Mørkeland / Særarnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskaens psykologi

Nej, og det her projekt var hitlosev, der var ikke andet, der var vigtigt for ham.

Jeg kunne også godt tæneke mig, at vi lige rundede den sag, som du havde med i episode 183, om et kendt seriamrotterpare Carla Humolga og Paul Bernardo,

også kendt som det kendte en Barbie Killers. Vi talte meget om, at Paul Bernardo måske ikke er så atypisk, men hvad foregik der med Carla Humolga?

Hun var måske næppe blevet serieførbrødere, hvis det var, at hun ikke havde rent ind i Paul Bernardo.

Til gengæld så gik hun jo virkelig langt, da hun først kom i gang. Hvad var det med hende?

Jeg er ikke sikker på, at hun ikke var blevet serieførbrødere, hvis hun ikke har mødt Paul Bernardo. Nej, spændende.

Men det, der er interessant ved koppelkiller eller par mortere, det er, at man kan godt sige, at som udgangspunkt, så kan man være tvivl om, om de ville have begået seriamor, hvis de ikke var sammen.

Altså, Paul Bernardo var jo serievoldseksmænd før, så det lå lige op til alle, kan man sige for ham, ikke?

Men det er det her med, at når to går sammen, så har de en bedre mulighed for at gøre noget.

Rigtig tit ser man også, at de forstærker hende andens patologi, altså det, man har lyst til at gøre, de skader man har lyst til at gøre, det bliver forstærket af, man er sammen.

Nogle gange kan det næsten blive sådan, det skal være hver og hver og hver.

Og de starter jo også trist, men de starter jo med Carla Hammockas lillesøster og bedøver hende, og så får, sådan som det bliver beskrevet, ikke?

Så voldsager Paul Bernardo lillesøsterne, ikke?

Men bare tanken, prøv at forestille jer, at man går med til det, det er jo fuldstændig, allerede der, inden det første mor, der er det jo helt galt.

Men jeg tænker, og det er jo også det, man har været meget i tvivl om, man har jo undersøgt Carla Hammocka og prøv at finde ud af, hvad det er for en personlighed.

Og de er faktisk ret meget i tvivl om, om hun er det der, man så siger en ren psykopat.

Og det de så også siger samtidig, og det er i hvert fald min hyppetese også, måske er hun jo, altså, psykopater kan være rigtig gode til at snyde de her test her.

Det er, så svært af det heller ikke at snyde dem faktisk.

Så der er noget med dynamikken, når det kommer til at se, hvor der par, altså, at de ligesom kan gejlje hinanden op, eller at de kan blive vildere og vildere, fordi de er to.

Er det også noget med, at de kan overskrive nogle grænser, har lettere ved at overskrive nogle grænser, fordi de har hinandens accept?

Ja, men det er jo lige præcis det, det er jo det, der gør, der er en del af den her dynamik, det er, at når den ene synes der, altså, det har de snakket om på forhånden, det har ikke noget, der opstår.

At ho, skal vi gøre det her, nu er der en kvinde her, eller nu er der en pi her, jeg kalder dem faktisk, the schoolgirl-killer, fordi det synes jeg faktisk er meget mere dækne, fordi det var skolepier, de slog ihjel.

Men det her med, og det er ikke noget, der bare opstår, det er noget, man har talt om, det er det samme med særermorter, de har fantaseret omkring at slog ihjel over længere tid.

Og der, hvor man kender historien, altså, man kender det jo kun ud fra, hvad de selv fortæller, der begynder de at snakke om deres fantasier på et tidspunkt, og så deler de fantasierende.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Og så på et tidspunkt, så er der en, der siger, skal vi prøve, skal vi gøre det, der er en, der tager, der er det instagater, men det, der er ved de her killeparter, det kan også skifte.

Så det kan sagtens være, at Carla Hammock er på nogen tidspunkt, er den instagater, altså den, der har taget føringen, og så har det været Paul Bernardo, der har fuldt med, og så andre gange, så har det skiftet.

Jeg tænker, at sådan som jeg læser om begge to, så er de lige slimme, det kan godt være, at de ikke vil gøre de her ting her.

Men når man kigger på Carla Hammock og siger, så har hun altså en historie af mobning og grænseoverskridende adfærd, og har ikke været den sødeste pige i dyrmysandningen også, så, altså hun er ikke den der, hvad kan man sige, dependente, som man ser i nogen par, hvor for eksempel Iron Brady og Marie Henley, hvor det er Iron Brady, der sådan er den styrende, og det instagater, det skifter også på et tidspunkt med de to, men i hvert fald, så er hun ham meget under dag.

Så du køber ikke ind i teorien om, at Carla Hammock har blevet grue med og påvirket af Paul Bernardo over tid?

Nej, og slet ikke, hvis man begynder at kigge i sagen, og hvis man nu, jeg har selvfølgelig, og der er jo heldigvis ikke mange, der har, men det viser sig jo, at der var nogle film af de her mor, hvor Carla Hammock var lige så meget en del af overgræbende.

Og hvor hun både var med til at gøre de her til overgræb her, men også lå det ske, selvom hun havde mulighed for at sige, om nu nok nok.

Og det kan man sige, ja, men det er rigtigt, der kan godt være nogle personer, der kan blive så påvirket af andre, at man ikke kan sige frem. Det er helt med på.

Men her har vi altså en anden situation. Hvis vi ser tilbage på, hvordan det her starter, hun starter med at bedøve sin egen lille søster for, at hendes mand kan voldsage hendes lille søster.

Okay, prøv at høre her. Der skal ikke mere til for mig for, at jeg siger, her har vi med et menneske, der er fuldstændig blodtet for MPT og medefølelse med sin søster, og hvor det handler om hendes selv.

Der allerede har nogle alvorlige problemer.

Præcis.

Og det er jo også meget betryggende, at du siger det, fordi så siger du også, det var ikke allerede en værd, der kunne være rent ind i Paul Bernardo og være blevet til det, hun endte med at blive til sammen med ham.

Overhovedet ikke. Prøv at det, der sker, det er, at de her personer, som gerne vil finde en af de, kan gøre det her sammen. Det er godt, at de ikke tænker med sådan helt åbentligt, og nogen gør det. Nogle tænker, jeg skal fatte i én, jeg kan have med, så jeg kan nemmere gøre det, jeg skal gøre. Så afprøver de.

Præcis så finder de måske en person, og så siger de sådan et eller andet, nu siger jeg bare noget, ikke? Så siger de for eksempel, ej, kan vi, om det kunne, hvordan det ville være at prøve at slå et menneske?

Eller kan vi, hvordan det ville være, hvis man nu voldtog en, og så siger personen, ej, puh, det ville jeg aldrig nogensinde drømme om, så stopper det jo.

Men hvis personen sådan siger, heeej, eller griner et eller siger, ja, men det har jeg da også tænkt på, eller hvad er det nu, kan være, det er de her bide, bide små ting.

Og det, man skal huske på, de her personer her, er oftest hammerne gode til at analysere på andre

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

mennesker.

De er hammerne gode til at finde ud af, hvad forgår derover i den anden, og de vil aldrig nogensinde vælge af en person, der bare ikke vil følge dem.

Og hvis de mærker, at personen ikke vil følge dem, så slipper de den person og går videre til den næste.

Denne her er aksept, et moderne markerpark kan give hinanden, som kan gøre at situationen eskaleres, sådan hører jeg det.

Ja, det er noget af det samme, vi ser i tilfælde, hvor grupper slår ihjel om, hvor det måske ikke var planlagt på forhold, men hvor en gruppe ender med at slå en person ihjel.

For dem har vi altså virkelig også haft nogle stykker af, hvor vi har undret os over den dynamik, der kan være en gruppe mennesker som ellers.

Måske ikke vil slå ihjel, hvad især ender med at gøre det sammen, og der ikke er nogen, der stopper det.

Men at det faktisk bliver hver og hver, og at i nogle tilfælde er det jo sådan en grotesk tortur, ikke? Det ender med.

Der har jeg syn for, at der er aksepten, eller de får geilet hinanden op.

Ja, og det er igen det her med, når man er en gruppe.

Altså du kan næsten sammenligne det med også, når du har en rockergruppe eller en gruppe uanset om det er den ene eller den anden gruppe, så tager de vesten på, og så de styrker sammen end hver for sig.

Altså en rocker alene er ikke noget uden sit bagland, altså for at sige det som der.

Og så gætter det jo os alle sammen, det skal vi huske på.

Vi er også stærkere, hvis vi har vores familie spaggrund eller en kæreste, der kan støtte os, eller hvad det nu kan være.

Det er den ene ting, det er det her med, at du har sikkerheden i, at du er en gruppe. Det gør, at vi føler os mere sikre.

Rigtigt tit i de her, hvor der er sket de her forfærdelige ting, hvor en gruppe har overfaldt nogen, så er der en instigator.

Der er en, der tager til den, og det kan godt være den person faktisk ville være ligeglade.

Men de andre følger med, fordi vi mennesker, vi bliver, vi er flugtdyr.

Og man ser det, for eksempel i et ulvepak, hvis den ene begynder at bide den anden, så kan resten faktisk ryge på, og så bider de den her ihjel.

Og det er nogle gange under ulven, og det bør ikke være under ulven, det kan også være den stærke.

Det kan være, nu skal de her ned, nu skal den stærke væk, og der er en, der gerne vil tage føringen, så ryger alle på,

fordi for deres overlevelse, for de skal sikre deres egne overlevelse, er de nødt til at følge med flugtlederen.

Så flugte internting.

Så der ikke er nogen, der tør at stille sig ud og sige, hohohohoho, marker.

Det skal vi ikke, det er nogen, der gør, men hvad sker der for dem, de bliver udlokket af fællesskabet.

Ja.

[Transcript] Mørkeland / Særarnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskaens psykologi

Det er ret vigtigt, de bliver udlokket af fællesskabet.

Og det er jo både socialfarligt, men også desideret farligt i situationen.

Lige præcis det, vi skal huske på, det er at blive udlokket af fællesskabet, er lige med død for os, fordi det er det, vi har lært fra barnens ben.

Og det er det, der vil det ske, hvis vi bliver forlattet.

Vi kan ikke tåle at blive sat udenfor, vi kan ikke tåle at blive forlattet.

Og det er det, jeg er med at sige, at jeg ikke er en i mager, det er noget af det værste, at vi mennesker kan gøre.

Og vi ser det i alle sammenhængene, vi kan også se de diskussioner.

Alle ryger på den samme, der er ikke nogen.

Vi bliver en bedre tit, ikke?

Men det kræver meget at gå udenfor og sige til de andre, man er i gruppe med.

Aarh, er det det, vi skal gøre?

Men det er så én ting, at ikke stille sig udenfor fællesskabet i situationen, selvom det ville være det moralsko rekte,

at hjælpe den hjælpe løse, men det gør vi så ikke.

Og det er noget med flokmentalitet.

Men hvorfor er det, at det nogle gange eskalerer, altså, at det bliver endnu mere unskæbsfuldt, end det behøvede at være?

Hvad sker der der i gruppedynamiket?

Ja, og det der sker, og det er det samme som det der sker i killerkobbel, i killepar.

Det er det her med, at når man er flere, så er man mere sikker, og så styrker.

Så bliver man styrket, fordi man er flere, og når man er styrket, så bliver det vildere og vildere.

Og nogle gange handler der altså også om at overgå hinanden, eller de skal også være med til det.

Altså, så er der en, der slår, så er der den anden, der slår, eller den ene voldtager, så skal den anden også voldtage, og den tredje også voldtage.

Og nogle gange, når man har snakket med dem her bagefter, så kan de ikke forstå sig selv, hvorfor gjorde jeg det her?

Ja.

Og selvfølgelig kan man godt, man kan sagtens stoppe op og sige, det her vil jeg ikke være med til.

Men det kræver, at man er meget sikker i sig selv, og mange af de her, nu kommer jeg til at sige noget,

men rigtig mange, som er i de her grupperinger her, de bygger på noget angst.

Grundelæggende har de noget angst, som gør, at de afreagerer.

Og når du bygger på noget angst, du overreagerer altså imod noget, så får du faktisk også noget ud af at stå,

og være den, der for eksempel spytter og sparker på dem, der ligger ned.

Det er jo dem, jeg især har snakket med.

Det er dem, der simpelthen bliver ved med at slå på folk, der ligger ned, når de flukk.

Så der er så noget, både at du føler også, at du er noget, du er med i gruppen,

men du får også en afreagering af det, der sker.

Så kan det godt være lige efter, så tænker du, shit, hvorfor gjorde jeg det?

Men kan man så der lige efter, når det går op for en, hvad der egentlig har foregået,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

at det er så noget med, at man kan få svaret over for sig selv, man kan bort forklare det med, men det var ikke mig, det var gruppen, det var fællesskabet.

Jamen det er der nogen, der gør, men det er altså også nogen, der tager knående ringer og siger, prøv at høre, hvad der skete.

Det er jo det, man tidskærer, det er altså nogen, der får det så dårligt med det, at de får det første nogle gange fortælle de det til nogen, der siger, det der det skal du melde, eller hvad det nu kan være.

Men det er...

Men jeg tænker bare, om der vil være mindre skyldfølelse, når det er noget, der sker i flukk, fordi man kan være sådan, det var jo noget, vi alle sammen gjorde sammen, så jeg ejer kun en lille del af det.

Jo, altså helt klart, altså vi mennesker, vi prøver hele tiden på at bort forklare, hvorfor vi gør det, vi gør.

Og det er rigtigt, at historien for ens selv ville være, det var jo ikke meget, der startede det her.

Og jeg gik bare med på det, og hvis jeg ikke gik med på det, så ville jeg selv få bank.

Det har jeg hørt så mange sige, jamen jeg har nødt til at også slå, fordi hvis jeg ikke slår, så er det meget, der får bank.

Og det er også rigtigt, det ville der faktisk nogle gange ske, som man sætter sig udenfor i en position, hvor man selv kan blive angrippet.

Det er jo det, der sker, det har man blevet selv angrippet, men det er bare nødt til at sige, at vi mennesker,

vi har enkelt ansvar på at sige, ho, det her, det ville jeg ikke være med til, og det ser vi jo heldigvis også.

Det ser vi heldigvis også, som du siger, så vil der være nogen i gruppen, der er bagefter, er vel forslyde følelser, fordi de er empatiere.

Ja, ja, ja, lige præcis, lige præcis.

Men vi er drevet af en flok mentalitet, i nogle grad.

Fulstende, det er meget, ikke i nogle grader.

Altså prøver jeg, vi er ikke noget alene, og det er jo også det, der er et problem i vores samfundighed.

Det er, at jeg ser det, så tænker jeg, at vores flokker bliver for stor.

Vi skal ikke have hele Instagram eller hele Facebook, vores flokker bliver for stor, og så bliver vores empati udvandet,

fordi empatien kommer i nærheden, og det er med at sidde, de som jeg sidder over for, og kan kigge jer inden, når vi snakker sammen.

Det er utroligt vigtigt, det er noget helt andet, inden at snakke i en telefon.

Det er simpelthen det, vi bliver gode til empati, når vi er børn.

Og der er jo noget, Pat, og nu rører det helt ud.

Men der er jo noget, men det er interessant, fordi der er jo noget, Pat oksalt ved, at vi er forbundet som aldrig før.

Jeg kan få fat i min familie i USA på ingen tid, i gammel af, jeg skulle skrive et brev og vente nogle uger på at få svar, ikke?

Altså, vi er forbundet som aldrig før, men alligevel er vi alene om hver vores lille device også mere

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

end nu før.

Det kan vi i hvert fald være.

Det er jo et valg. Vi vælger det stadigvæk.

Der er jo meget mobilafhængighed.

Ja, men det er fuldstændig rigtigt.

Men det er jo et valg.

Min kæreste er mig. Vi sidder stort ikke med mobilen, når vi er sammen.

Vi har den simpelthen liggt når vi sidder, når jeg følte tar vi telefonen, hvis den ringer eller noget, men vi sidder simpelthen ikke og kører surfing.

Det gør jeg for at vi er det ikke så meget heller.

Det er et interessant perspektiv, det her med, at relationerne bliver udvandet.

Jeg sidder også meget og tænker på vores snak i sidste gang.

Du var på besøg jo ikke.

Kom vi også ind på det her med fællesskaber?

Ja, hvor stort det er.

Hvor meget det betyder det her med ensamhed og udstydelse?

Jo, hvis vi skal prøve at vente tilbage til seriamurter, men jo i udviklingen af de karakterer, som ender ved at gøre de grusere med ting.

Du nevner flere kvindelige seriamurter i din bog, og det giver anledning til mange spørgsmål.

Du nevner blandt andre, som jeg taler om Karla Humoelka.

Du taler også om dameoverby, som vi taler om i episode 24.

Så nevner du Eileen Warners og Beste Mortaren fra Mexico, som vi også taler om for lang tid siden. Og så en dansk kvinde, der kun i situationstejn er dømt for flere drabsforsøg.

Christina Heistrup Hansen.

Kan vi lige tale om, altså først og fremmest, når vi taler om kvindelige seriamurter?

Hvad er de overordnede forskel på kvindelige og manlige seriamurter?

Ja, altså når man snakker om manlige og kvindelige seriamurter, så er det en stor forskel, ofte i motivet.

Altså hvorfor er det, de slår ihjel?

Rigtig mange kvindelige seriamurter slår ihjel for at få noget, altså penge.

Så er der også nogen, der slår ihjel for heven selvfølgelig, og så er der også en stor forskel i den metode, man slår ihjel på.

Men seriamurter bruger rigtig tit kniv, selvfølgelig også skydevåben.

Kvinder bruger meget sjældent kniv og skydevåben og allermest gift.

Det er stadigvæk sådan, at når man kigger på mindre kvinder, så er der stadigvæk flere mænd, der bruger gift end kvinder.

Men når man sammenligner det i forhold til den metode, som kvinder bruger rigtig meget, de slår folk ihjel, der er tæt på dem selv.

Altså inden nogen de plejer, som helvkar-seriekiller, som jeg kalder dem for, der er egen børn, der er egen mænd.

Så det er det, man ser allermest hos de kvindelige seriamurter.

Og så er der nogen få, man har set igennem tiden, som har været lidt tættere på, altså den samme metode som mænd.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Men de ses mest i killerkoppen.

Ja, de er sjældne og de er også helt anderledes end de manlige seriamurter.

Hvorfor er det sådan? Det er jo interessant.

Ja, det er rigtig interessant. Og jeg tænker, at der er nogle forskellige årsager til, at der er de store forskellige.

For det første, så tænker jeg, at der er noget med fysik, hvor mange kræfter der skal til.

Og gøre det, som en mænd gør, altså gå ud og opsyge et offer, og så få det med sig, få det bundet, eller hvad det er nu, at man skal gøre ved det.

Og det, man skal huske på, er, når man er mænd, altså mændelige seriamurter, som er heteroseksuelle, så slår de kvinder ihjel.

Men som er homoseksuelle, har vi haft en del af, de slår mangel.

Det vil sige, kvinder som er seriamurter, de skal slå mangel.

Fordi det er den, man relaterer sig til seksuelt, men mindre man er homoseksuelle, som faktisk egen vundersvar.

Eller måske var hun, måske var hun ikke. Det ved man jo ikke helt.

Det ligger lidt hen i det uvis, men hun er i hvert fald en kvinde i kæreste til sidst.

Så det er det her med styrken i sig selv, så er det også noget omkring den måde, vi lærer at være menneske på.

Og det er stadigvæk sådan i mange lande USA, at kvinder piger lærer at tige.

De lærer at lade manden være den, der bestemmer de stadigvæk i et samfund, og også andre steder i USA.

I verden er jo ikke kun Danmark.

Der er mange, mange steder, hvor kvinder får vide, de ikke må sige fra, og de skal bare gøre sådan, og de skal følge med, og de skal dit neddaten.

Hvor man får vide, du skal sige fra, du skal slå på stæven, du skal bare ...

Ja, du skal i Europa.

Jeg lige præcis, så det her med at reagerer ud af, når man har noget psykologisk, man har det svært med,

det er meget typisk, men der gør det, hvor kvinder mest reagerer ind af det vil sige, det bliver deprimeret,

og får angst, og får spiseforstyrrelse, og selskædende,

og er mere, altså man kalder jo kvinder, sådan de stille serumorter.

Og det er fordi, det er lidt ligesom at give noget giftige drænke, eller co-sobe til sin mand, og så er der giftige, så det er sådan en anden måde at slå hjælp på.

Det her med, altså man har jo, for eksempel, Uanna Bangerse, som jeg har med i min bog, hun er jo nok lidt tættere på de, lige præcis.

Hun er også en meget, man har haft det ikke, hun var sådan en...

Og kvælt dem jo også, så vil jeg huske.

Lige præcis, og snakker også noget op i dem, lavede også nogle seksuelle overgreb på dem faktisk.

Ja, hun blev også forvækslet for at være mand.

Ja, de troede meget langt hen af vejen, at det var en mand, selvom der var nogen, der sagde,

Måske er det faktisk en kvinde, og så er der nogen, der sagde, det var en mand, der havde parrygt på,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

og gjorde som om hun var en kvinde, ikke? Så der slappede hun jo godt afsted med det her over lang tid.

Ja, men det må jo så også være her i, altså det må være samme svar, der gør sig gældende, altså nu ser vi rigtig mange mænd, begå de her voldsomt, gærninger med seksuelt motiv. Det kan være voldtrykt, og der er en nekrophilie i skamfæring af oførets underliv og sådan noget. Det er bare uhyr selv, at vi ser, at kvinder gør det, og det er samme svar.

Altså nu taler jeg selvfølgelig også med en dørt, men jeg har det sådan, at når man taler om et seksuelt motiv, det stritter lidt på mig, fordi jeg mener faktisk ikke, det handler om seks, det handler om makt og kontroll i stedet for.

Men jeg ved godt, at det er jo en måde at vise sin makt på og bruge sin seksualitet, og der må man sige, at der er altså kvinder, der har fortalt efterfølgende. For eksempel, hvis de har været en del af et killerkobbel, at de faktisk har fået udløsning, eller har haft seksuelle fornemmelser, eller for eksempel de her to kvinde, det var fordi hun var homoseksuelle, der slog hjælp på et hospital.

Ja, lige præcis, de bliver jo også opstemt af, at de har seks både på sted og nogle gange efterfølgende.

Og det er jo fordi, et eller andet sted, så skal man bare huske på, hvordan er vores nervsystem bundet sammen.

Det er jo ikke sådan, at der er nogen nervsystem fortalt eller ikke én.

Nu er du opstemt, fordi det handler om seksualitet, eller nu er du opstemt, fordi det handler om et mor.

Vores krop reagerer, så når man er opstemt og også bange, så kan man godt risikere, at man også bliver seksuelt opstemt.

Og der er faktisk nogen, der blev en voldsade, der netop får udløsning, og de er så skamfulde bagefter, fordi de siger, hvorfor fik jeg udløsning, eller gærning som man siger mere med, at hun fik udløsning, det er kroppen, der bestemmer det. Det er ikke noget offertialt bestemmer.

Så det er en fuldstøjl misforståelse, at man ikke kan voldsage, men det kan man da, så selvfølgelig kan man det.

Så der er så mange misforståelser omkring det, men det her med at blive opstemt. Nervsystemet kører med på det, og derfor så kan man få en seksuelt udløsning af det. Men grunden til, at man tager andre mennesker, slår dem ihjel, eller holder dem fast, og gør noget, de ikke vil have, man skal gøre, der ligger der magt og kontroll under.

Ja, og det forstår jeg ikke.

Og så har jeg spørgsmålet jo så, hvorfor, når vi kigger tilbage på historien, kan vi se den ene sag efter den anden, med manlige seriemorter, som har efterlagt et kvindeligt offer, nøgn, seksuelt mishandlet på alle mulige måder, og så slået ihjel.

Hvorfor er der næsten ingen eksempler på, at man finder nøgnmand ude i naturen, som er blevet skamferet og misbrukt seksuelt, og er blevet slået ihjel af en kvindeligt seriemorter? Og det er fordi, det er svært at gøre det.

Det er svært for en kvinde at overmænde en mand.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Det er nemmere, hvis det var en mand, man har en relation til.
Hvis man ikke har en relation, altså at sige det her med, man går ud og jakter og får fat i en mand, så kræver det altså noget for, at du skal holde den her personen fast.
Det kan godt være, at kvinder, de har en lyst til at gøre det her, men de får afhaget på en anden måde, fordi det ligger ikke lige for dem.
Det ligger ikke lige for dem at være aggressiv og udarregerende på den måde.
Men lysten til at slå ihjel, dominere og styre kan sagtens være der, men de gør sådan noget andet i stedet for.
Det er egentlig, et eller andet sted, at i går og en ligegyldigt hvad man gør, hvis man har noget psykologisk, man udlever, så skal man jo finde ud af, hvordan kan du få udløsning for den frustration eller det behov for magt og kontroll, som du har.
Og jeg siger faktisk, hvis man kigger på, for eksempel kvinder, som rigtig tid har et økonomisk motiv, der tænker jeg altså også, hvis man tænker lige et spade, stik dybere, jamen hvad er penge? Det er også magt og kontroll.
Så der er jo det her med, og det er jo noget af det, jeg synes er interessant, ved netop at blive ved med at dykke ned i det, måske miser vi noget, fordi kvindelig serier mor, der ikke særligt meget er undersøgt.
Og jeg var jo gået i gang med at undersøge dem i forhold til mit special, men jeg har også skiftet...
Du har også skiftet spor.
Jeg har også skiftet spor, men nu er jeg lige præcis.
Jeg er her, fordi jeg har jo stadigvæk dykket meget ned i det, og det er nemlig interessant.
Og det er også interessant at se med de kvinder, der så godt er de her ting.
Er ofte stemmen, man ser, at kælder-koppel, eller for eksempel ganger opmænd man, og så får man en serie hjælpe med at tage en mand, og så kan de udføre, at de nu engang ville.
Men de er sjældne.
Men der er jo noget, der tyder på, at det er ikke fordi, at det ikke kan eksisterere i en kvinde, at hun vælger og har behov og lyst til at være grænseoverskridende og følge magt i en situation, men hun udlever det så på en anden måde.
Ja, og det ser du jo alle sammenhæng.
Altså det her med, jeg har jo så gammelt så en gang, da jeg var yngre, der var det tabo at sige, at kvinder og mænd var forskellige, og det var i hvert fald tabo at sige, at børn, pigebørn og drengebørn, de var forskellige, de var ens, og de havde samme muligheder.
Men altså prøv at nu lige at høre her.
Det er bare forskelligt, hvordan vi reagerer.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Kvinder er meget påvirket.
Altså jeg tænker, at det hele set, når man ser på hormoner, så både mænd og kvinder er jo meget påvirket af deres hormoner. Jeg synes, det er rigtig interessant, at man siger, for eksempel, at kvinder, de er påvirket af deres hormoner. Prøv at mænd er om ikke lige så meget, så endnu mere påvirket af deres hormoner. Dem tæller altid om, at hun er hormonel, ikke? Ja, men mænd er der godt nok, altså. Prøv at hvore forskerter så mange af de her grænseoverskridende affærd. Altså nogle mænd, der ikke kan styre dem selv. De dominerer jo statistikerne voldsomt. Det er fuldstændigt. Og det er jo en anden forklaring på, en kun det sociale og kulturelle. Fordi det er jo i hele verden. Lige præcis. Og derfor så tænker jeg, at det handler om genetik, det handler om miljø, det handler om opvækst og det handler om, hvad vi har lært. Og når man kigger på nogle af de her kvindelige seriamorter, som har været mere ud af regerende, de har faktisk nogle opvækster, som gør, at de enten har måttet opbrave sig selv, har været at lette lene, er blevet voldsade og fået at opleve nogle af de her ting, og så er det deres måde at vælge og regere ud af på. Og nogen starter et andet sted, men ender som at putte det hele udenpå. Det er også mange mændesermorter. Men de er jo altså bare uhyr og sjældne i historien, så biologi må virkelig også bare have meget. Det har helt sikkert. Og det er jo også, for eksempel, at man undersøger, hvordan kan det være, at kvinder, når man ser på, hvordan myre der er kvinder, men for eksempel så ser man, og nu kunne man grine af det, men nogle gange så ser man faktisk, at det, der er blevet brugt, er køngredskaber. Og det kan altså være til kagerhuler, som folk er blevet slået at hjælpe med. Det kan være til kød, hammer.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Og selvfølgelig kan det også godt være knive.
Hvad er det mænd, bruger?
Det kan være spade, det kan være skole,
det kan være...
Hvad er det, som man prøver?
Man prøver det, som er klassisk mand-kvinde,
fordi det er det, man kender til.
Præcis, og det er fordi det er det, man kender til.
Det er jo det, altså det, man prøver,
når man skal gøre noget,
det er det, der er kendt for ens selv.
Så hvis du ved, hvordan en hammer fungerer,
du er vant til at bruge en skruen og øl,
så er det det, du har aldrig set sin skruen og øl før,
men du har set en kage-rulle,
så er det det, du tager, du kender kage-rulle.
Du ved, hvordan den ligger i hånden.
Vi mennesker, vi er meget mere vane mennesker,
det er faktisk også derfor, man kan lave profilering af folk,
det er fordi, vi er så meget vane mennesker,
at vi gør de samme ting igen og igen.
Det giver mening.
Men det er jo, altså nu er det hele interessant,
og vi kunne snakke om det i dagvis,
men du nevner det her med,
hvorfor i hovedet kan lave en profil,
og det er fordi, at folk gør det igen og igen.
Og jeg spurgte ind til før,
at det her med dem udvikler de så ikke bare deres metoder
at kunne slippe igennem nul,
og jeg tror, mit spørgsmål er,
hvorfor gør de ikke bare det,
nu de ved det samme som jeg,
hvorfor laver de ikke bare om på deres metoder,
og gør noget andet, så de ikke kan blive fanget.
Men jeg tænker også, hvor udspekulert er de,
altså hvis man er seriemorder,
og det er en ting for en,
når man lever det dobbelt liv,
tænker man så nødvendigvis meget over,
hvor langt profileringsmetoderne er udviklet nu,
og sådan noget, jeg ved det ikke.
Der er ingen tvivl om, at de er fuldstændig klar på,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

hvor er hvad kan politiet og hvad kan politiet ikke gøre,
og hvor langt er de kommet i de forskellige metoder.
De føler rigtig, rigtig meget med i alt.
Men det, der er rigtig interessant,
det er det, som man gør som seriemorter,
det kommer fra én selv og ud.
Det vil sige, det kan godt være,
man har en lyst til at slå hjælp,
men det skal være unge studerende.
Så kan man selvfølgelig godt vælge at slå prostitueret i hjælp,
for det kommer man nemmer af stedet med.
Og det, der er nogen, der gør,
men der er nogen, der heller vil lavere sig,
fordi det er simpelthen ikke det, de vil.
Og så gør det det jo ikke.
Det er et valg at gå ud og gøre de her ting,
som de nu engang har brug for,
og så tilpasser de hele tiden det,
de gør ud fra, hvor langt er politiet.
Hvis du går tilbage i tiden, så ser jeg amatører lige glad med,
at have sæderavgang på gærningstedet.
Så det er det her med bevidst
og vide, hvad for nogle spore kan jeg tillade mig ligge
og hvad for nogle spore kan jeg i hvert fald ligge tillade mig ligge.
Og i dag, der ved man ingen spore overhovedet.
Men for eksempelvis, vi tager Ejterhåsågen.
Jeg skulle lige til at sige det.
Hvorfor var Brian Coburger så schusket handhæst oven i købet?
I mange der har sagt.
Og der er mange der siger,
What?
Altså, hvorfor overhovedet?
Altså, nu måske han er jo ikke dømt i nu.
Han er jo ikke nogen, der ved, om det er ham.
Nej, nej.
Men det, det handler om, det er, at hans behov for at gøre det her
har på det her tidspunkt været større end bekymringen for,
hvor døgtig eller bevidstheden om, hvor god er det, jeg er.
Er det her et opsvulmet ego, kommer i billedet?
Og lige præcis, det skulle til at sige,
det var, at rigtig mange, når man undersøger sædermorter efterfølgende,
så har de jo den her omniputens.
Altså, de tror mere om sig selv.

[Transcript] Mørkeland / Særagsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

De tror, de bedre end de overhovedet er.
De tror, altså sådan en som Douglas Clark,
der før sin egen ret, så han har anet overhovedet ikke,
hvad han havde mere at gøre.
Og han var med til at gøre, at han blev dømt for noget,
han måske faktisk ikke har gjort.
Ikke fordi, jeg ikke tror, han er skyldt i noget,
for noget er han skyldt i, ikke sikker på, han er skyldt i det hele.
Men fordi han fuldstændig blodede det,
han havde ingen ide om, hvad han gjorde.
Og det er den her med, hvis man tror, man er enormt god til noget.
Og bedre end alle andre.
Og bedre end alle andre.
Det vil sige, så har man, altså, man får jo en ide om,
det her, det kan jeg godt gøre, hun, jeg bliver opdagede.
Og hvis man nu så har Brian, nu ved vi godt, han ikke er dømt i nu,
men han prøvede jo faktisk også at undersøge,
hvordan var det folk, de tænkte i forhold til at lave kriminalitet.
Hvad var deres tanker før, hvad var deres tanker efter?
Han prøvede også at søge ind i det her område her for at blive klogere på det.
Men virkeligheden var, da han så stod med den her,
altså han havde jo vist det ham, den person,
der i hvert fald har lavet det her mor her,
har vist måske nogle ting, hvis det ham, ikke?
Og det vil sige, når han så går ud og gør de her ting her,
så kan det godt være, han har besluttet sig for i sit hoved.
Jeg gør sådan og sådan og sådan.
Problemen er, at der er ingen,
der kan forudsige, hvad man gør i en situation.
Fordi det, der opstår ting, du ikke ved,
altså, der opstår hele tiden noget, så taber du noget.
Ja, det kan jeg forstå, ikke?
Han tabte noget på gærningstid og sådan noget.
Det er jo ikke en lille ting.
Det er ikke en lille ting, fordi det får ham for min i dømtik.
Der er DNA på.
Men det her mere placerer sig i området af flere omgange op til,
altså, digitale spor, det burde han da have tænkt på.
Ja, men problemet er, hvis der kun er digitale spor,
nu slukker han jo så også sin telefon.
Ja, det gjorde han trods altid.
Ja, det gjorde han.
Hvis man ser sådan en historie af det,

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

så er der faktisk nogle tidspunkter,
og han slukker den på nogle gode tidspunkter,
i forhold til at skal passe på sig selv.
Men ikke 100% gode.
Nej, men det er ligegyldigt, hvis du ikke kan pege på, at det ham.
Altså, hvis du ikke har nogen som helst i det,
om hvem er det gærningsmanden er,
så du kan ikke gå ud og undersøge,
hvem har via telefonledninger,
været her og der og alle vejene.
Der skal du have noget, du kan gå efter.
Man kan ikke have den på overvågningskamera,
eller, og det var det, man også havde,
han blev også stoppet to gange af politiet.
Men det kan man jo ikke regne med,
altså man har ikke, hvad der sker.
Altså, der er mange ting, der ligesom går i hak,
og prøv at høre, når du kigger tilbage historien,
til et bundtig.
Så er der mange, hvor det er tilfældigt, at de bliver opdagede.
Hvor det er et tjek, et biltjek,
han der kører, han kan have ikke noget lys på,
og så tjekker de ham også,
og så går de bagved, så er der kilderget bagved.
Det kan ske, du får til et bundtig.
Få han en idiot også med,
og forsvarer sig selv i ret.
Ja, det gik også helt galt.
Så det var også noget, man tidsætter med de her typer.
Men så du tænker, at han havde simpelthen bare
ikke regnet med,
at pilen overhovedet ville pege på ham.
Ja, fordi så er det ligegyldigt.
Hvis pilen ikke kan pege på ham, så kan det jo være lige meget.
Jeg tror, han har prøvet at tænke,
igen hvis det er ham,
så har han prøvet at tænke på alle scenerne,
i forhold til, hvad der sker.
Men jeg tror også, det er også rigtig vigtigt at sige,
det er, at der er stadigvæk noget
inden fra baske ud.
Og når du står i situationen,
så ved du faktisk ikke,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

hvordan det er.
Altså, jeg har hørt rigtig mange særemorter fortælle,
det her, det var slet ikke som,
jeg troede det var.
Det var beskidt, det var grimt.
Hun kæmpede jo.
Det var en kamp, der var blodet over det hele.
Og det er sådan, hvad havde du forventet?
Men det havde de ikke forventet,
fordi hvor ved man fra, hvordan et mor foregår?
Hvor har vi vores information fra?
Det har vi for tv.
Og hvis man ikke lige frem til at splatter filmen,
så er det altså et pande og billede.
Det tager også meget hurtigt i filmen,
fordi man kan ikke sidde og vente de der 3-4-5-6 minutter,
det tager og kvælger et menneske.
Der er ikke nogen, der lægger sig ned og bliver kvalet.
De fleste kæmper jo en krabav kamp, ikke?
Så i forestillingen om,
hvordan er det det her, det foregår,
den er fuldstændig forskellig fra,
hvordan virkeligheden er.
Men man må da sige,
at det er rigtigt,
at de har et eller andet behov for,
at det skal ske, og nu skal det bare ske.
Og så gør de det,
måske også på en tid,
hvor de ikke er helt klar
til det i forhold til,
hvad de måske efterleder sig at spore.
Så måske var det bare der,
han følte, at det var nødt til at ske,
han skulle have afløbet,
fordi han skulle have afløbet,
men fire drab på 15 minutter,
fuldstændig vanvittigt.
Folk har snakket om,
at Geviva har lavet alt en tid,
fordi du ikke bruger 15 minutter.
Nej, men det er fuldstændig vanvittigt.
Fire drab, bum, bum, bum.

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Det er det.
Kører man, kører det han,
på adrenalin,
eller hvad er det, der får
et menneske til at fortsætte ind,
i rum efter rum, og du siger jo selv,
det er en grotesk handling i virkeligheden.
Den er grotesk,
men den er ikke usøvanlig.
Det er uskæbt mange gange,
hvor en serimotter,
er gået ind,
eller også en spygill,
eller en masse motter, eller hvad det kan være,
går ind i et sted, og så slår så mange i alle,
som de overhovedet kan.
Det er jo klart, at de kører på noget adrenalin,
men de er forskellige fra person til person.
Nogle kører ikke på en vold som meget adrenalin.
Nogle kører mere på sådan en,
og det er dem, der er de bedste
for at nu se det som der.
Det er dem, der er lidt mere koldt
og kalkulerende, hvor de
præcis kan gå ind,
fuldstændig stille og roligt,
og gøre det, de skal gøre,
hen til det næste, gøre det, de skal gøre,
hen til det næste, og gøre det, de skal gøre.
Fordi jo mere i balansen,
du er med dig selv under mort,
jo nemmere er det for dig, at ikke at begå fejl.
Fordi det er når adrenalinen kører,
og du gør ting automatisk,
det er der, du begår fejlene.
Men har han fået positive følelser
ude af det her?
Drap for drabnes skyld,
for menelig, ikke?
Man kan ikke sige præcis,
hvad det der sker inde i et menneske,
men dem, jeg har talt med, har jeg
netop kunne snakke med.

[Transcript] Mørkeland / Særarnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskaens psykologi

Hvad er det så, der skete i det her situation?

Hvad var det, du følte?

Hvad var det, der fik sig til det her?

Og det er faktisk forskelligt fra person til person, hvad de siger.

Og hvilke følelser, der blev aktiveret med handlingen under vejs?

Klassisk for dem,

det er den her følelse af magt.

Det er den her følelse af,

at jeg kontrollerer og styrer

liv og død.

Nu har jeg muligheden, en enestøgende

mulighed, som vi mennesker

ikke får mulighed for generelt, altså normalt.

En enestøgende

mulighed for at styrre det her menneskesliv

og død. Du kan ikke få

mere magt i livet end det.

Nej. Og det giver en følelse af,

at de er noget særligt.

Ja. Helt, helt særligt.

Ja.

De nye bog hedder

Unskabmykologi. Hvad betyder

Unskab?

Unskab er et ord, som man har brugt

igennem mange, mange årtier.

Og det er ofte blevet brugt

i forhold til at tage

nogle mennesker og skille dem fra

dig selv af. De unne.

Og så sætter vi dem herover.

Vi kasterer dem, måske inden

der steriliserer dem.

Vi putter dem i små øre,

fordi det er unne mennesker.

Så det her Unskab, det ser

jeg som et begreb, som jeg,

nu bruger jeg det selvfølgelig i min bog,

men jeg tænker mere det,

som at der er unne handlinger.

Og selvfølgelig så siger jeg jo også sådan lidt

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

finurerligt,
at nogle mennesker begår så så mange
unne handlinger. Det er simpelthen gennemsyger
deres personlighed. Men det her med,
at der findes unne mennesker for mig,
så bliver jeg ikke klogere af det,
men jeg bliver tvært imod klogere af
at sige, hvad er det så, vi har med at gøre?
Hvad er det for et menneske? Hvorfor det er endt sådan?
Men der er jo ingen tvivl om, når man
også, når jeg har læst den her bog her,
altså det er jo nogle frygtlige historier.
Men jeg håber jo også lidt,
at man samtidig får
noget impetiv med barnet
inden det går så galt,
fordi det er der, man skal sætte ind.
Og det er det, der er lidt af mit formål,
det er at sige, vi skal huske på,
at det her, det kommer af noget.
Ja, unne handlinger kommer et sted fra.
Ja, og det er ikke for at sige,
om det er også synd for dem,
og når også de er begået mor,
og en ondeskyldning,
nej, det er det ikke, for det er et valg,
de vælger at gå ud og begå mor.
Det var også din poængte sidste gang,
det var det her med forbyggelse,
det er der, der skal sætte sig ind.
Så det er barnet,
vi skal kigge på.
Men kan en seriemorter rehabilitere os?
Ikke efter de har begået
det første mor,
det er sådan, jeg plejer at sige det lidt
quickdank.
Når de har begyndt at begå mor,
så mener jeg, at ikke man kan rehabilitere dem.
Der er også noget andet, som man skal overveje.
Det er, hvad er det rehabilitering der?
Det er, at man tar noget,
som på et tidspunkt har været i orden,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

og så får det,
så det genererer, så får man det tilbage
til noget,
der igen er godt.
Nogle af dem her har ikke noget,
at komme tilbage til.
Så hvad er det, man skal rehabilitere?
Det er jo det, der kan være ret interessant.
Det er, at hvis udgangspunktet,
hvis der ikke har været godt menneske på et tidspunkt,
fordi barnet er så ødelagt,
hvad er det, man skal rehabilitere dem til?
Men hvad gør vi så
i et samfund, hvor vi sjældent låser
inden for livet?
Det er jo virkelig ikke ofte,
at folk ender med at dø,
mens de sidder i fængsel.
Kan man nå til et punkt, hvor en seriemorder
kan måske ikke rehabilitere os,
men vi kan stole på,
at vedkommende er
ufarlig.
For det første, så
taler vi mest om USA,
eller i hvert fald der også mange andre europæiske lande.
Men i USA,
der kommer de ikke ud igen.
Nej, det gør de nemlig, men hvad gør vi så
i et land som Danmark, hvor?
Jeg ved godt de sjældne,
men det sker jo.
Nogle af dem,
de kommer altså ikke.
Så når de kommer ud, så er de altså gamle.
Ja, hvad man gør,
det er jo ikke mig, der skal bestemme, hvordan det er.
Jeg vil bare sige, hvis man lukker nogen ud,
som har nogle af de her typer profiler
på et tidspunkt, hvis man gør det på et tidspunkt,
så håber jeg,
virkelig inderligt, at man sørger
for at holde øje med dem,

[Transcript] Mørkeland / Særagsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

hele tiden være bevidst om, at her er der en risiko. Jeg ved jo også godt, at man laver en, der hedder en risikovodering. Men hvis en seriemorder, hvis de beslutter sig for, at de ikke vil begå flere morer, så gør de det ikke. Det er stadigvæk et valg. Altså det er en myte det her med, altså det er det, der rigtig mange siger, men seriemorder, de bliver venne til, de bliver taget. Nej, nej, nej. Der er masser af seriemorder, der har slået hjælg igennem en overreike og så stopper man med at slå hjælg. Golden State killeren BTK Dennis Rater, jeg kan nevne i flæng, altså for nogle år siden, hvad der er at se nu, men der stoppet lige pludselig, men selvfølgelig kan personen være død. Det ved vi jo ikke, men der er masser af eksempler på at seriemorder, de begår morer og så stopper de igennem. Fordi det handler om et valg. De vælger at gøre det. Det er ikke særligt svært for dem, de har lavet en række morer på sex, og så er det det. Altså Dennis Rater forklager, hvorfor han stoppet. Han sagde i ham hans fantasiehandlet om unge, som han ville slå hjælg. Og da han så bare blev en ældre, og så tænkte han, hvad skal jeg så gøre, så vælger jeg at slå nogle i ældre, og så tog han faktisk ind, der var noget i ældre, men så er det virket ikke for ham. Fordi det var ikke hans fantasie. Og så mistede han interessen. Så mistede han interessen, fordi så kan de skulle lave værre. Men så er der jo også eksempler på seriemorder, som simpelthen jo stort set med vildige kører ud over skrennen, og jeg tænker, jeg er ikke helt boksdavelig.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Jeg tænker, at de bliver trætte,
så de bliver sløset, så vil de gerne fange
stesistik, så
kan det være de slå deres
mårigeltesist, som jo egentlig
var deres mål hele tiden, ikke?
Og det er jo så
en anden type, eller
er det en type? Er det to forskellige
seriemorter?
Jeg har lidt i tvivl om, om de velfanges.
Jeg tror ikke, det er fordi de velfanges,
men det er for, altså,
Arthur Shortgross var jo en af dem,
som netop beskriver det for mig,
at det blev simpelthen for meget.
Trangen var,
at den blev ved med at være der,
og Shortgross er bare, at det her med
at skulle dække over, så at have familie
lige samtidig med, at man skulle ud
og gøre de her ting her. Og det er der altså
eksempel på nogen, der bare siger,
at man altså nu opgiver jer simpelthen,
eller som et modt kæmpere, der sagde,
hvorfor slår jeg unge studerende
i Hjælpen, og den jeg i virkeligheden
ville slå i Hjælpen, det var min mor,
og så ender han med at slå sin mor i Hjælpen,
og så ringer han jo så til sidst,
fordi så ved man jo godt, hvor pilen peger hen.
Så det er jo det her med igen,
men det er ikke et ønske om
at komme i fængsel, altså det,
der ingen, der har, det er ikke
sjovt for
at få se, at moren har kommet i fængsel i USA.
Nej, det er jo det, vi skal huske på.
Nej, det er jo det, vi skal huske på.
Det er nemlig, ja hvad er det?
365 års livstid,
465 livstid,
større med, altså,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

eller dødstraf, ja.

Der er jo rigtig mange, og der er jo mange, der går der lang tid før, at de bliver slået i Hjælpen, altså sådan en som Robert Joe Long, der blev henrettet.

Der gik jo lang tid.

Den, han talte, vi er jo et om i episode 32.

Ja.

Det er faktisk en straf også i sig selv.

Jeg ved godt, at det er fordi, de kaabellerer, men det her med at vide,

at du skal

henrettes, men du ved ikke, hvornår.

Det er en større straf end at få at vide, du skal henrettes, og der er faktisk nogen serier af mortar, der har kørt på,

for at blive

henrettet, så hurtigt som har hurtigt muligt.

Ejling Wuners, det var faktisk en del

også, at nu skiftede hun strategi,

men en af strategierne på et tidspunkt,

det var også bare hjem, så laster,

for det er overstået, fordi det er nesten ikke til at holde ud,

og gå og vente på, at man skal

henrettes.

Og livet i fængsler er

overhovedet ikke sjovt.

Jeg kan huske Arthur Shawcross,

indimellem så havde han fedt bank af nogen,

og så havde han været op og slås med nogen andre,

og så var der det en galt,

og det andet galt.

Så der er helsiden af kæmpe stort hakkeorden,

og der er nogen, du skal

simpelthen sætte dig selv helsiden,

altså du skal helsiden op og markere dig selv,

du kan ikke bare markere dig en gang,

og så har du den

status, hvis du får en højt status,

det er en kamp.

Og det er ikke fordi, jeg synes det er sønt for dem,

for det synes jeg ikke, men det er bare for at sige,

at nogle gange, så handler det også om,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

at de skal køre på en eller anden måde,
altså en straf skal være en straf,
eller så skal det jo ikke mening,
eller i hvert fald for nogen af det,
ikke alle tænker sådan.
Når du nu efterhånden ved
så meget om mørket i mennesker,
hvorfor bliver du så ved med at være
interesseret i det,
og bliver ved med at grave rundt,
hvad er det du mangler at lære at finde ud af?
Jeg synes heller ikke rigtig at grave rundt,
jeg synes jeg graver ned,
og det jeg mener, når jeg siger, at jeg synes jeg graver ned,
det er fordi jeg synes jeg hele tiden,
altså når jeg ved det her,
så ved jeg, at der ligger noget under.
Jeg skal lige forstå
det her dybere.
Jeg tager mig ikke til takke med,
man siger om det magt,
jamen hvad er det så for noget magt,
eller om det handler om sex,
nej, lad os nu lige kigge på,
hvad er det så, det betyder, at det handler om sex,
eller hvad er det det betyder,
at de tager souvenir,
eller hvad er det det betyder,
så det er det her med hele tiden at blive klogere,
og så synes jeg faktisk,
det er det, jeg laver,
men jeg har jo en kæmpeflade,
jeg har samtaler stadigvæk,
jeg har supervision at bevæge mig
rundt i mange forskellige
parameter i forhold til psykologien,
og generelt er jeg bare
interesseret i psykologien,
men her omkring seriamorter,
der har vi det værste,
det dybeste i min optik,
og det synes jeg er interessant,
og det, jeg synes er interessant,

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

fordi det, det jeg har for øje,
er de her børn, som er blevet misandlet,
isoleret,
blev gjort til ikke mennesker
i deres opvækst,
det er dem, jeg har for øje,
hele tiden.
Så du bliver ved med at grave ned,
og grave ned i mørket med egentlig det samme
udgangspunkt, som er børnene,
som er forbyggelsene.
Det er nok det, jeg står på,
altså det tror jeg faktisk er en god forklaring,
det er det, jeg står på,
og det er det, jeg hele tiden har for øje,
og det er også derfor, jeg har lige læst min egen på
to dage træk,
og når jeg lægger den fremmer, så er jeg trist,
simpelthen trist, når jeg lægger den fremmer,
fordi det er så trist, hvad det er,
de oplever, de her mennesker er,
og det er trist med dem, der bliver mørtet
og de efterlattet,
fordi det er jo dem,
altså de mørte, de er jo døde,
men de efterlatte,
det er jo dem, der sidder tilbage,
med uvisheden,
med spørgsmål,
er det en person, som der blev en slød ihjel,
tanken om
det forfærdelige, der er sket,
med deres kære,
det er jo det, de skal leve med,
så der er mange parameter,
jeg tror, at det, jeg godt kan,
som jeg kan jo, fordi jeg arbejder med det
på den måde, her jeg gør, så kan jeg godt
se og have empati med bare noget,
men overhovedet ikke have nogen empati
med seriamorteren.
Du skriver jo stadig sammen med nogle af dem,
nu talte vi jo om sidste du var her,

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

sammen med mange seriamorter,
som lede i din uddannelse,
men du skriver faktisk stadig
med nogle, bl.a. BTK,
som du lige har fortalt. Ja.
Hvordan kan det være, og er der nogen,
der har sagt noget spændende for nye?
Altså i grunden til,
at jeg stadig vil ikke skrive os sammen
med forskellige seriamorter,
nogen af dem, det er nogen af dem,
jeg har haft med i min første undersøgelse,
og sådan en som BTK,
det er fordi,
at jeg kan sige det,
og svare på det spørgsmål,
som jeg gav i sin tid,
for at se,
om det, jeg synes er interessant,
er, nu er der jo gået 20 år,
kan vide, hvordan profilen vil se ud nu.
Hvad vil svarene være?
Så det er sådan det her med,
ikke ind og dykke ned i,
og se, hvad det er, det handler om.
Så jeg vil sige,
at selvfølgelig er det noget andet i dag,
fordi jeg er et andet sted i dag,
og det er for noget, der driver dem.
Og sådan en som Denys Rater BTK,
han er faktisk interessant,
fordi han er velvillig,
til at fortælle omkring nogle af de her ting.
Der er nogen, de har skrevet til mig,
men altså, den dør den åbne,
og vi gik ind, eller vi vil ikke snakke om det,
eller vi vil gerne være din pennevinde,
men vi vil ikke snakke om de her ting her.
Så det er det her med,
igen at blive klogere,
og pågivende om, nu er de et andet sted,
nu har de,
altså BTK har jeg jo ikke kommunikeret med,

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

da jeg skrev mit speciale,
så det er her med at prøve at se,
hvad kan han sige noget,
fordi han er selv nysgærlige,
og det er dem, der er interessant for mig,
det er dem, der selv er nysgærlige på,
hvorfor er jeg blevet en seriamorter?
Så er det som Arthur Schorcross,
han sagde, de er ledt i Magline,
som han kalder mig,
plis, være sød, og fortælle mig,
hvorfor er ind sådan, som jeg er ind.
Det kan også være en mysterie for dem selv.
Og så er det jo med også mennesker,
der er rigtig tit, så gør vi et eller andet,
for man tænker, hvorfor prøv at gøre endnu det.
Jeg ved jo ikke, at jeg skal gøre det her.
Prøv at tænke på vores dagligdag, der er masser af gange,
så spiser man en lavkage,
man har bestemt, så for man ikke skulle spise,
som siger en helt lavkage.
Men altså, man gør ting,
eller man ved godt, at man burde ikke gøre det her,
og så har man lige været siddet,
og så har man spilt et spil i en tim,
eller hvad ved jeg? Det er fuldstændig ligegyldigt,
men det er jo det her med,
men det havde jeg lyst til.
Ja, men hvorfor havde du lyst til det hverden?
Det ved vi faktisk ikke,
og det er det her med et eller andet sted,
så vi vil rigtig gerne forstå
os selv og andres handlinger.
Og vi kommer tættes på vores egen handling,
men vi har faktisk ikke,
vi er ikke så alle gode til at forstå
andre mennesker, og den er rigtig interessant.
Vi tror, vi er gode til det.
Jeg har sådan en ny interesse,
den er sådan en forholdsvis ny,
måske et par år, med scammers.
Det er helt vildt interessant,
det er med at dykke ned i,

[Transcript] Mørkeland / Særafsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

at der er nogle mennesker,
de er hammerne dygtige til at snyde andre.
Virkeligheden er, at vi vil rigtig gerne snydes.
Vi bliver snydt hele tiden,
reklamer, Instagram, whatever.
Vi tror selv, vi har valgt det her,
men det har vi ikke.
Vi bliver jo snydt til det,
og det er jo noget, det er interessant,
det er, at vi har en forstilling om,
vi er fri mennesker, der selv bestemmer,
men i virkeligheden er vi måske slet ikke så fri,
så der er noget med,
at man også kan lære sig selv at kende,
og lære andre at kende.
Det er helt sikkert.
Florence, din bog, den hedder
Undskabens psykologi,
det er anden bog fra din hånd,
og den er ude alle steder nu,
og det er også noget med,
at den er lige på trapperne som lydbog.
Det er rigtig.
Lukker du ned nu?
Kaller du den nu?
Ja, men det er fordi,
at Florence også siger,
at det stopper ikke med at være interessant.
Nej, det gør det bare ikke.
Måske, hvis vi sådan halvt skal slutte,
som vi gjorde sidst, ved at sige,
at du er altid velkommen.
Og vi glæder os til bog nr. 3.
Kommer den?
Det kan man jo aldrig vide.
Nej, selvfølgelig er jeg lige efter bog nr. 2 og særligt.
Det sagde den faktisk også efter nr. 1,
for der visste du jo,
at du ikke ville gøre det her.
Nej, så you never know.
Jeg har i hvert fald lige.
Jeg har i hvert fald masser.
Og nu talte du også om det her med kvindelige sager.

[Transcript] Mørkeland / Særafnsnit: En snak med Florence McLean om profilering og ondskabens psykologi

Det kunne være noget, du kunne have lyst til at dykke, længere ned i på et tidspunkt.

Det kunne være, at det var træeren.

Vi sender gerne nogle flere forslag.

Det gør I bare.

Tusind tak, fordi du kom,

og gjorde os klogere i dag.

Og også tak til alle hjerte,

som lytte med og tilbragte os tid sammen med os.

Endnu en gang.

Det sætter vi stort priser på.

Hade det rigtig godt til, vi høres ved igen.

I lige måde. Vi ses.

Hej.